STAKongre
Sanat ve Tasarım Araştırmaları

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

Güzel Sanatlar Fakültesi

GENÇLİK VE İKLİM EYLEMİ

Öğrenci Sempozyumu

COP31 kapsamında

1 – 2 Ekim 2026

Lisans, lisansüstü öğrencilerin bireysel ve öğretim üyeleriyle birlikte katılımlarına açıktır.

ISBN: 978-625-90026-8-2

STA Kongre | Sanat ve Tasarım Araştırmaları
STA Congress | Art and Design Research

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
Güzel Sanatlar Fakültesi

Gençlik ve İklim Eylemi Öğrenci Sempozyumu

01-02 Ekim 2026
Çevrim içi

Editörler
Prof. Dr. Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Doç. Dr. Sezgin Savaş

Dizgi
Öğr. Gör. İrem Fulya Özkan

Yayım Tarihi
06 Ekim 2026

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

KURULLAR

Akademik Düzenleme ve Organizasyon Kurulu

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan | İmtiyaz Sahibi
Prof. Dr. Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Prof. Birsen Çeken
Prof. Dr. Aslı Albayrak
Prof. İsmet Çavuşoğlu
Prof. Ayşegül Türk
Doç. Dr. Sezgin Savaş
Doç. Merve Ersan
Öğr. Gör. Dr. Belgin İpek
Dr. Öğretim Üyesi Sonia Lotfi
Dr. Öğretim Üyesi Ayla Acar
Öğr. Gör. Mustafa İpek
Öğr. Gör. Yeliz Bilir

Editörler

Prof. Dr. Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Doç. Dr. Sezgin Savaş

Sempozyum Yürütme Kurulu

Prof. Dr. Aysun Cancat
Prof. Dr. Nuri Sezer
Prof. Dr. Metin Kuş
Dr. Öğretim Üyesi Erdem Çağla
Dr. Öğretim Üyesi Çağdaş Topçu
Dr. Öğretim Üyesi Ceren İren
Dr. Öğretim Üyesi Başak Lale
Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan
Arş. Gör. Hatice Çoban
Arş. Gör. Ezginaz Kara
Arş. Gör. Okan Kırbacı
Arş. Gör. Mustafa Dallı
Arş. Gör. Eliz Mutlu Tekay

Yayım Yeri

Türkiye – Çevrim içi
(www.stakongre.org)

Yayım Tarihi

06 Ekim 2026

ISBN

978-625-90026-8-2

BOARDS

Academic Organization and Executive Committee

Lecturer Dr. İrem Fulya Özkan | Publisher
Professor Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Professor Birsen Çeken
Professor Aslı Albayrak
Professor İsmet Çavuşoğlu
Professor Ayşegül Türk
Associate Professor Sezgin Savaş
Associate Professor Merve Ersan
Lecturer Dr. Belgin İpek
Assistant Professor Sonia Lotfi
Assistant Professor Ayla Acar
Lecturer Mustafa İpek
Lecturer Yeliz Bilir

Editorler

Professor Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Associate Professor Sezgin Savaş

Symposium Executive Board

Professor Aysun Cancat
Professor Nuri Sezer
Professor Metin Kuş
Assistant Professor Erdem Çağla
Assistant Professor Çağdaş Topçu
Assistant Professor Ceren İren
Assistant Professor Başak Lale
Research Assistant Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan
Research Assistant Hatice Çoban
Research Assistant Ezginaz Kara
Research Assistant Okan Kırbacı
Research Assistant Mustafa Dallı
Research Assistant Eliz Mutlu Tekay

Place of Publication

Türkiye – Online
(www.stakongre.org)

Date of Publication

06 October 2026

ISBN

978-625-90026-8-2

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

KURULLAR

Bilimsel Danışma ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Prof. Birsen Çeken
Prof. Ayşegül Türk
Prof. Dr. Metin Kuş
Prof. Dr. Aysun Cançat
Prof. Dr. Nuri Sezer
Prof. Dr. Erol Kılıç
Prof. Dr. Akif Kazımov
Prof. Dr. Mansur Caferiv
Doç. Dr. Baxtiyar Yusufov
Doç. Dr. Sezgin Savaş
Doç. Merve Ersan
Doç. Semih Delil
Doç. Dr. Aydın Zor
Doç. Dr. Sabire Soytok
Dr. Öğretim Üyesi Sonia Lotfi
Dr. Öğretim Üyesi Emel Çirişoğlu
Dr. Öğretim Üyesi Gökçe Uzgören
Dr. Öğretim Üyesi Burhan Şohoğlu
Dr. Öğretim Üyesi Ayla Acar
Dr. Öğretim Üyesi Ece Candemir
Dr. Öğretim Üyesi Sanam Aeinfar
Dr. Öğretim Üyesi Pervin Heidari
Dr. Büşra Kılıç
Dr. Öğretim Üyesi Deniz Özeskici
Dr. Öğretim Üyesi Sema Özeskici
Dr. Öğretim Üyesi Ozan Küçükusta
Dr. Öğretim Üyesi Eda Türkay
Dr. Öğretim Üyesi Başak Lale
Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Seray Engin
Öğr. Gör. Dr. Cihan Aybay
Öğr. Gör. Dr. Sinem İnnap

BOARDS

Scientific Advisory and Review Board

Professor Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Professor Birsen Çeken
Professor Ayşegül Türk
Professor Metin Kuş
Professor Aysun Cançat
Professor Nuri Sezer
Professor Erol Kılıç
Professor Akif Kazımov
Professor Mansur Caferiv
Associate Professor Baxtiyar Yusufov
Associate Professor Sezgin Savaş
Associate Professor Merve Ersan
Associate Professor Semih Delil
Associate Professor Aydın Zor
Associate Professor Sabire Soytok
Assistant Professor Sonia Lotfi
Assistant Professor Emel Çirişoğlu
Assistant Professor Gökçe Uzgören
Assistant Professor Burhan Şohoğlu
Assistant Professor Ayla Acar
Assistant Professor Ece Candemir
Assistant Professor Sanam Aeinfar
Assistant Professor Pervin Heidari
Dr. Büşra Kılıç
Assistant Professor Deniz Özeskici
Assistant Professor Sema Özeskici
Assistant Professor Ozan Küçükusta
Assistant Professor Eda Türkay
Assistant Professor Başak Lale
Assistant Professor Ayşe Seray Engin
Lecturer Cihan Aybay
Lecturer Sinem İnnap

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

SUNUŞ

Gençlik ve İklim Eylemi Öğrenci Sempozyumu, iklim değişikliği karşısında genç araştırmacıların bilgi üretme, eleştirel düşünme ve çözüm geliştirme kapasitelerini akademik bir paylaşım ortamında görünür kılmayı amaçlamaktadır. COP31 çerçevesinde gerçekleştirilen sempozyum, lisans ve lisansüstü öğrenciler ile öğretim üyelerini bir araya getirerek iklim eylemini farklı disiplinlerin kesişiminde tartışmaya açmaktadır.

İklim krizi; çevresel etkilerinin yanı sıra toplumsal, ekonomik, kültürel ve mekânsal sonuçlarıyla kapsamlı bir araştırma alanı oluşturmaktadır. Bu nedenle iklim eylemine yönelik çalışmaların bilimsel veriye dayalı, disiplinlerarası ve eleştirel yaklaşımlarla geliştirilmesi gerekmektedir. Sempozyum kapsamında sunulan çalışmaların, sürdürülebilirlik, çevresel iletişim, tasarım, mimarlık, sanat, kent, teknoloji ve toplumsal farkındalık gibi farklı başlıklar üzerinden bu ortak probleme katkı sunması hedeflenmektedir.

Etkinliğin öğrenci odaklı yapısı, genç araştırmacıların akademik üretim süreçlerine aktif katılımını destekleyen bir zemin oluşturmaktadır. Bildiri sunumları aracılığıyla araştırma sorularının paylaşılması, yöntemsel yaklaşımların tartışılması ve farklı disiplinlerden gelen görüşlerin karşılaştırılması mümkün hale gelmektedir. Böylece sempozyum, tamamlanmış araştırmaların sunulduğu bir etkinlik olmanın ötesinde, yeni araştırma sorularının ve iş birliklerinin gelişebileceği bir akademik etkileşim alanı olarak yapılandırılmaktadır.

İstanbul Gelişim Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi ve STA Kongre çatısı altında düzenlenen Gençlik ve İklim Eylemi Öğrenci Sempozyumu'nun, gençlerin iklim politikaları ve sürdürülebilir gelecek tartışmalarındaki akademik görünürlüğünü güçlendirmesi ve iklim eylemine ilişkin disiplinlerarası bilgi üretimine katkı sağlaması beklenmektedir.

Bu etkinliğe bilimsel çalışmalarıyla katkı sunan tüm öğrencilerimize, akademisyenlerimize, değerlendirme ve organizasyon süreçlerinde görev alan kurul üyelerimize teşekkür eder, sempozyumun yeni araştırmalara, akademik iş birliklerine ve sürdürülebilir bir gelecek için geliştirilecek nitelikli çalışmalara zemin hazırlamasını dileriz.

Akademik Düzenleme ve Organizasyon Kurulu

PREFACE

The Youth and Climate Action Student Symposium aims to make visible, within an academic platform, the capacities of young researchers to produce knowledge, think critically, and develop solutions in response to climate change. Organized within the framework of COP31, the symposium brings together undergraduate and graduate students with faculty members and opens climate action to discussion at the intersection of different disciplines.

The climate crisis constitutes a broad field of inquiry through its environmental, social, economic, cultural, and spatial consequences. Accordingly, studies addressing climate action need to be developed through evidence-based, interdisciplinary, and critical approaches. The papers presented within the symposium are expected to contribute to this shared problem through diverse themes including sustainability, environmental communication, design, architecture, art, urban studies, technology, and social awareness.

The student-centered structure of the event provides a platform that supports the active participation of young researchers in academic knowledge production. Through paper presentations, research questions can be shared, methodological approaches can be discussed, and perspectives from different disciplines can be compared. In this respect, the symposium is structured not merely as an event in which completed studies are presented, but also as an academic space in which new research questions and collaborations may emerge.

Organized under the auspices of the Faculty of Fine Arts at Istanbul Gelisim University and STA Congress, the Youth and Climate Action Student Symposium is expected to strengthen the academic visibility of young people within discussions on climate policy and sustainable futures, while contributing to interdisciplinary knowledge production on climate action.

We would like to thank all students and academics who contributed to the event through their scholarly work, as well as the members of the committees involved in the evaluation and organization processes. We hope that the symposium will provide a productive basis for new research, academic collaborations, and high-quality studies aimed at building a sustainable future.

Academic Coordination and Organizing Committee

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

İÇİNDEKİLER / INDEX

Gençler ve İklim Değişikliği: Doğa ve Çevre Bilinci **1-2**
Young People and Climate Change: Awareness of Nature and the Environment
Ali Kaan Çay, Dr. Öğr. Üyesi Ali Kemal Çipe

Yeşile Boyanan Marka: H&M, Adidas × Parley ve WWF Dünya Saati Örneğinde Çevresel Göstergebilim Analizi **3-4**
The Brand Painted Green: Environmental Semiotic Analysis in the Cases of H&M, Adidas × Parley and WWF Earth Hour
Melek Gülşen, Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan

Yeşil Teknoloji Miti: Apple'ın Marka İletişiminde Sürdürülebilirlik Söyleminin Göstergebilimsel Analizi **5-6**
The Myth of Green Technology: A Semiotic Analysis of Sustainability Discourse in Apple's Brand Communication
Enes Dalgıç, Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan

Dikey Kampüslerde Duyusal Mekân Algısı ve İklim Adaptasyonu: İstanbul Gelişim Üniversitesi Örneğinde İç Mekân Biyo-Modülü Önerisi **7-8**
Sensory Spatial Perception and Climate Adaptation in Vertical Campuses: An Interior Bio-Module Proposal for Istanbul Gelişim University
Azra Düzel, Dr. Öğretim Üyesi Başak Lale

Atıktan İmgeye: Cyanotype Tekniğiyle Katılımcı Sanat Uygulamalarının Sürdürülebilirlik Farkındalığındaki Rolü **9-10**
From Waste to Image: The Role of Participatory Art Practices with Cyanotype in Sustainability Awareness
Arda Öker, Dr. Öğretim Üyesi Ceren İren, Dr. Öğretim Üyesi Başak Lale, Arş. Gör. Eliz Mutlu Tekay

Sürdürülebilir Film Yapımının Yeni Mesleki Aktörü: Sürdürülebilir Yapım Danışmanı **11-12**
A New Professional Role in Sustainable Filmmaking: Sustainable Production Consultant
Esra Cevahir, Dr. Öğretim Üyesi Eda Türkay

Eko-Kent İdeolojisinde İç Mimarlığın Rolü: Kapalı Maraş Örneğinde Adaptif ve Sürdürülebilir İç Mekân Parametrelerinin Çözümlenmesi **13-14**
Interior Space in Eco-City Ideology: An Inquiry into Adaptive and Sustainable Interior Space Parameters in the Case of Kapalı Maraş
Feride Akıncı, Arş. Gör. Eliz Mutlu Tekay

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

İÇİNDEKİLER / INDEX

Lisans Öğrencilerinin Yapay Zekâ Kullanımının Görünmeyen Ekolojik Maliyeti **15-16**
The Invisible Ecological Cost of Artificial Intelligence Use Among Undergraduate Students
Seçil Genç, Doç. Dr. Emre Doğan

İklim Adaptasyonu ve Kentsel Sürdürülebilirlikte Kamusal Açık İç Mekânların Rolü ve Potansiyelleri **17-18**
The Role and Potential of Public Open Urban Interiors in Climate Adaptation and Urban Sustainability
Şevval Göre, Dr. Öğretim Üyesi Gökçe Uzgören

Pasif Yüzeyden Mikrohabitata: Kentsel Dikey Yüzeyler İçin Ekolojik Bir Tasarım Çerçevesi **19-20**
From Passive Surface to Microhabitat: An Ecological Design Framework for Urban Vertical Surfaces
Ece Yağmur Yavuz, Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Erol

Mikroalg Fotobiyoreaktörleri ile İklim Duyarlı Kentsel Donatı Tasarımı: İstanbul'da Yer Seçimi ve Uygulama Senaryoları **21-22**
Climate-Responsive Urban Furniture Design Using Microalgae Photobioreactors: Site Selection and Implementation Scenarios in Istanbul
Özge Naz Kamiş, Işıl Yıldız, Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Erol

Geleneksel Motiflerin Çağdaş Grafik Tasarımda Dönüşümü / The Transformation of **23-24**
Traditional Motifs in Contemporary Graphic Design
Ayşegül Bıldırçin, Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan

Geleceği Görmek: İklim Eyleminde Görsel Sanatların Gücü **25-26**
Seeing the Future: The Power of Visual Arts in Climate Action
Ecrin Tataroğlu, Prof. Dr. Metin Kuş

İç Mekân Tasarımında İklim Duyarlılığı: Enerji Verimliliği ve Kullanıcı Konforu **27-28**
Climate-Responsive Interior Design: Energy Efficiency and User Comfort
Nesrin Nazlı Çakmak, Dr. Öğretim Üyesi Minel Kurtuluş

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

İÇİNDEKİLER / INDEX

İnşaat ve Yıkım Atığının (C&DW) Döngüsel Ekonomi Çerçevesinde Yeniden Değerlendirilmesi ve İklim Değişikliği Üzerindeki Etkisi **29-30**
Revaluation of Construction and Demolition Waste (C&DW) within the Framework of the Circular Economy and Its Impact on Climate Change
Dursun Ediz Güneş, Hulusi Mert Hatay, Utku Yılmaztürk,
Öğr. Gör. Muhammed Said Erdemonar

Atık Cam Tozunun Tamamlayıcı Çimentolu Malzeme Olarak Beton Üretiminde Kullanımının İklim Değişikliği Ekseninde Değerlendirilmesi **31-32**
Evaluation of the Use of Waste Glass Powder as a Supplementary Cementitious Material in Concrete Production in the Context of Climate Change
Melek Çelik, Hulusi Mert Hatay, Öğr. Gör. Muhammed Said Erdemonar

İklim Krizi Gölgesinde Gıda Güvenliği: Açlık ve Obezitenin Eşitsiz İkiliği **33-34**
Food Security Under the Shadow of Climate Crisis: The Unequal Duality of Hunger and Obesity
Ahmet Emir Doğan, Doç. Dr. Murat Doğan

İklim Krizi Probleminin Görselleştirilmesi: Türkiye'deki STK'lardan Güncel İçerik Analizleri **35-36**
Visualization of Climate Crisis Problem: Current Content Analyses from Turkey
Batuhan Aysan, Arş. Gör. Nuran Akarsu

1. Uluslararası "Çevre Sorunları" Karikatür Yarışması'nda Ödül Almış Karikatürlerin Algı ve Mesaj Boyutu / Perception and Message Dimensions of Award-Winning Cartoons in the 1st International "Environmental Problems" Cartoon Competition **37-38**
Arda Öker, Prof. Dr. Nuri Sezer

Yeşil Aklama (Greenwashing) Olgusunun Afiş Tasarımı Bağlamında İncelenmesi: Tasarım Kriterleri Temelinde Bir Analiz **39-40**
An Examination of the Phenomenon of Greenwashing in the Context of Poster Design: An Analysis Based on Design Criteria
Reyyan Ravza Eryılmaz, Doç. Dr. Sezgin Savaş

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Gençler ve İklim Değişikliği: Doğa ve Çevre Bilinci

Ali Kaan Çay[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
alikaancay@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi Ali Kemal Çipe[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
akcipe@gelisim.edu.tr

Özet

İklim değişikliği; artan sıcaklıklar, değişen mevsimler, kuraklık, aşırı hava olayları ve doğal yaşam alanlarının dönüşümüyle yalnızca çevreyi değil, insanların günlük yaşam koşullarını da etkileyen küresel bir sorundur. Bu değişimden uzun vadede önemli ölçüde etkilenecek gruplardan biri, yaşamlarının büyük bölümünü iklim değişikliğinin sonuçlarıyla birlikte geçirecek olan bugünün gençleridir. İklim değişikliği gençler açısından yalnızca gelecekte karşılaşılabilecek çevresel sorunlarla sınırlı değildir. Artan sıcaklıklar ve değişen hava koşulları; uyku, dikkat, günlük yaşam, sosyal ilişkiler ve psikolojik iyi oluş gibi alanlar üzerinde de etkili olabilmektedir. Bu nedenle iklim değişikliği, yalnızca geleceğe yönelik bir sorun olarak değil, günümüzde gençlerin yaşam koşullarını da ilgilendiren bir konu olarak ele alınmalıdır. Günümüzün hızlı yaşam ve tüketim kültürü, bireylerin uzun vadeli sonuçlardan çok günlük ihtiyaç ve tercihlerine odaklanmasına neden olabilmektedir. Gençlerin iklim değişikliği konusunda bilgi sahibi olmaları ise bu bilginin her zaman günlük davranışlara dönüşmesi anlamına gelmemektedir. Bu nedenle gençlere yalnızca çevrenin korunması gerektiğini anlatmak yerine, bugünkü tercihleri ile gelecekte yaşayacakları çevre arasındaki ilişkinin daha görünür hâle getirilmesi önem taşımaktadır. Bu noktada doğayla doğrudan temas önemli bir araç olarak değerlendirilebilir. Gençlerin yaşadıkları çevredeki doğal alanları tanımaları, farklı doğal mirasları görmeleri ve doğayla doğrudan deneyim yaşamaları, doğanın değerini daha somut biçimde anlamalarına katkı sağlayabilir. Doğa gezileri, milli park ziyaretleri, çevre gönüllülüğü ve ekolojik eğitim programları bu açıdan gençlerin çevre bilincini destekleyen uygulamalar arasında değerlendirilebilir. Sonuç olarak gençlerin çevre bilincinin geliştirilmesinde yalnızca bilgi aktarımına değil, doğayla doğrudan deneyim kurmalarına da önem verilmelidir. Gençlerin doğayı tanıması ve doğal çevrenin değerini deneyimleyerek anlaması, sürdürülebilir yaşam konusunda daha bilinçli bir yaklaşım geliştirmelerine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, Gençlik, Küresel ısınma, Çevre bilinci, Sürdürülebilirlik.
Jel Kodları: Q54, Q56, Q57.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Young People and Climate Change: Awareness of Nature and the Environment

Ali Kaan Çay[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
alikaancay@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi Ali Kemal Çipe[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
akcipe@gelisim.edu.tr

Abstract

Climate change—with its rising temperatures, shifting seasons, droughts, extreme weather events and the transformation of natural habitats—is a global issue that affects not only the environment but also people's day-to-day living conditions. One of the groups that will be significantly affected by these changes in the long term is today's young people, who will spend a large part of their lives dealing with the consequences of climate change. For young people, climate change is not limited to environmental problems they may face in the future. Rising temperatures and changing weather conditions can also have an impact on areas such as sleep, concentration, daily life, social relationships and psychological well-being. For this reason, climate change should be addressed not merely as a problem for the future, but as an issue that also concerns the living conditions of young people today. Today's fast-paced lifestyle and culture of consumption can lead individuals to focus more on their daily needs and preferences rather than long-term consequences. However, the fact that young people are informed about climate change does not necessarily mean that this knowledge is always translated into daily behaviour. For this reason, rather than simply telling young people that the environment must be protected, it is important to make the link between their current choices and the environment they will inhabit in the future more visible. In this regard, direct contact with nature can be considered a key tool. Enabling young people to explore natural areas in their local environment, witness diverse natural heritage, and experience nature first-hand can help them understand the value of nature in a more tangible way. Nature walks, visits to national parks, environmental volunteering and ecological education programmes can all be regarded as initiatives that support young people's environmental awareness in this context. In conclusion, when developing young people's environmental awareness, emphasis should be placed not only on the transfer of knowledge but also on enabling them to engage in direct experiences with nature. Young people's understanding of nature and their ability to appreciate the value of the natural environment through direct experience can help them develop a more conscious approach to sustainable living.

Keywords: Climate change, Youth, Global warming, Environmental awareness, Sustainability.
Jel Codes: Q54, Q56, Q57.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Yeşile Boyanan Marka: H&M, Adidas × Parley ve WWF Dünya Saati Örneğinde Çevresel Göstergebilim Analizi

Melek Gülşen[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
alikaancay@gmail.com

Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
abcansever@gelisim.edu.tr

Özet

İklim krizinin görünürlüğünün artmasıyla birlikte sürdürülebilirlik, yalnızca moda markalarının değil, ürün satan tüm kurumların ve çevre örgütlerinin görsel iletişiminde belirgin bir tema hâline gelmiştir. Ancak çevresel söylemin yaygınlaşması, kurumların gerçek çevresel katkısı ile iletişimde kurdukları 'yeşil' imaj arasındaki ilişkinin sorgulanmasını da beraberinde getirmektedir. Bu çalışma, greenwashing (yeşil aklama) olgusunu yalnızca sözel iddialar üzerinden değil, görsel göstergeler ve marka anlatıları üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın örneklemi, çevresel iletişimin ticari gömülülüğü bakımından bilinçli olarak bir yelpazeyi temsil edecek biçimde seçilmiştir: (i) H&M Conscious Exclusive — hızlı moda içinde premium 'sürdürülebilir' kapsül koleksiyon; (ii) Adidas × Parley 'From Threat into Thread' — spor giyim markasının bir çevre örgütüyle ortaklığında ürünü doğrudan çevresel çözüm olarak sunan kampanya; (iii) WWF Dünya Saati (Earth Hour) — hiçbir ürün satmayan, ticari olmayan bir çevre örgütünün küresel farkındalık kampanyası. Bu üçlü, 'yeşili satmak' ile 'çevreyi savunmak' arasındaki geçişi görünür kılar; WWF Dünya Saati, ticari markaların ödünç aldığı otantik çevre iletişiminin görsel gramerini ölçmek için karşıtlık (referans) vakası olarak konumlandırılmıştır. Yöntemsel çerçevede Roland Barthes'ın düzanlam–yananlam–mit modeli temel alınacak; renk, doğa imgeleri, tipografi, kompozisyon, ürün temsili, slogan ve çevresel semboller gibi görsel-dilsel unsurlar çözümlenecektir. Çözümleme ayrıca TerraChoice'un 'yeşil aklamanın yedi günahı' tipolojisiyle çapraz okunacaktır. H&M ve Adidas hakkında sürdürülebilirlik iddialarına ilişkin resmî düzenleyici kararların bulunması dışsal bir doğrulama katmanı sağlarken; WWF, sponsorluğunda fosil yakıt, madencilik, tütün ve savunma sanayi gibi sektörleri açıkça dışlaması nedeniyle güvenilir bir 'temiz' ölçüt oluşturur. Çalışma, genç tüketicilerin görsel iklim iletişimi okuryazarlığını güçlendirmeyi ve sürdürülebilirlik temalı iletişimin etik sınırlarını tartışmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Greenwashing, Yeşil marka iletişimi, Göstergebilim, Sürdürülebilirlik, Çevre iletişimi.

Jel Kodları: M31, M37, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

The Brand Painted Green: Environmental Semiotic Analysis in the Cases of H&M, Adidas × Parley and WWF Earth Hour

Melek Gülşen[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
alikaancay@gmail.com

Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
abcansever@gelisim.edu.tr

Abstract

With the increasing visibility of the climate crisis, sustainability has become a prominent theme in the visual communication of not only fashion brands but also organizations selling products and environmental organizations. However, the growing prevalence of environmental discourse has also brought about the need to question the relationship between organizations' actual environmental contributions and the "green" image they construct through communication. This study aims to examine the phenomenon of greenwashing not solely through verbal claims, but also through visual signs and brand narratives. The sample of the study was deliberately selected to represent a spectrum in terms of the commercial embeddedness of environmental communication: (i) H&M Conscious Exclusive — a premium "sustainable" capsule collection within the fast-fashion industry; (ii) Adidas × Parley "From Threat into Thread" — a campaign in which a sportswear brand, in collaboration with an environmental organization, presents the product directly as an environmental solution; and (iii) WWF Earth Hour — a global awareness campaign by a non-commercial environmental organization that does not sell any products. This tripartite sample makes visible the transition between "selling green" and "advocating for the environment." WWF Earth Hour is positioned as a contrasting reference case for assessing the visual grammar of authentic environmental communication adopted by commercial brands. Within the methodological framework, Roland Barthes' model of denotation–connotation–myth will be employed as the primary analytical framework. Visual and linguistic elements, including color, nature imagery, typography, composition, product representation, slogans, and environmental symbols, will be analyzed. The analysis will also be cross-examined through TerraChoice's "Seven Sins of Greenwashing" typology. The existence of official regulatory decisions concerning sustainability claims made by H&M and Adidas provides an external layer of validation, while WWF constitutes a credible "clean" benchmark due to its explicit exclusion of sectors such as fossil fuels, mining, tobacco, and defense from its sponsorship policies. The study aims to contribute to strengthening young consumers' visual climate communication literacy and to discussing the ethical boundaries of sustainability-oriented communication.

Keywords: Greenwashing, Green brand communication, Semiotics, Sustainability, Environmental communication.

Jel Codes: M31, M37, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Yeşil Teknoloji Miti: Apple'ın Marka İletişiminde Sürdürülebilirlik Söyleminin Göstergebilimsel Analizi

Enes Dalgıç[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
enes.dalgic@ogr.gelisim.edu.tr

Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
abcansever@gelisim.edu.tr

Özet

Dijital teknolojilerin gündelik yaşamın temel unsurlarından biri haline gelmesi, teknoloji şirketlerinin marka kimliklerini yalnızca yenilik, tasarım ve performans üzerinden değil, çevresel sorumluluk ve sürdürülebilirlik ekseninde de yapılandırmalarına neden olmaktadır. Karbon nötrlük, geri dönüştürülmüş materyal kullanımı, temiz enerji, düşük karbonlu üretim ve döngüsellik gibi kavramlar bu doğrultuda teknoloji markalarının iletişim stratejilerinin görünür unsurlarına dönüşmektedir. Bununla birlikte sürekli teknolojik yenilenme ve ürün tüketimine dayalı bir sektörde sürdürülebilirlik söyleminin nasıl inşa edildiği ve çevresel sorumluluk ile tüketim arasındaki gerilimin marka iletişiminde nasıl temsil edildiği önemli bir tartışma alanı oluşturmaktadır. Bu çalışma, Apple'ın sürdürülebilirlik odaklı marka iletişiminde teknolojik tüketim ile çevresel sorumluluk arasındaki ilişkiyi nasıl anlamlandırdığını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın örneklemini amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen Apple'ın "2030 Status | Mother Nature" filmi, Apple Watch Series 9 karbon nötrlük iletişimi ve Apple 2030 kapsamında yayımlanan seçilmiş çevresel iletişim materyalleri oluşturmaktadır. Seçilen içerikler; doğa göstergeleri, renk kullanımı, teknolojinin temsili, geri dönüştürülmüş materyal ve karbon nötrlük söylemleri, tüketicinin konumlandırılması ve çevresel iddiaların görsel ve dilsel sunumu açısından incelenmektedir. Araştırmada Roland Barthes'ın göstergebilimsel yaklaşımından hareketle içerikler düz anlam, yan anlam ve mit düzeylerinde çözümlenecektir. Bunun yanı sıra çevresel iddiaların somutluğu ve belirsizliği ile görsel çevrecilik göstergeleri greenwashing literatürü çerçevesinde değerlendirilecektir. Çalışma, Apple'ın sürdürülebilirlik iletişiminin teknolojik ürünü yalnızca çevresel etkileri azaltılmış bir tüketim nesnesi olarak mı sunduğunu, yoksa teknolojik yenilik ve tüketimin çevresel sorunların çözümünün bir parçası olduğu yönünde daha geniş bir "yeşil teknoloji miti" üretip üretmediğini tartışmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik iletişimi, Greenwashing, Yeşil reklam, Apple, Teknoloji markaları, Göstergebilim.

Jel Kodları: M31, M37, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

The Myth of Green Technology: A Semiotic Analysis of Sustainability Discourse in Apple's Brand Communication

Enes Dalgıç[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
enes.dalgic@ogr.gelisim.edu.tr

Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
abcansever@gelisim.edu.tr

Abstract

As digital technologies have become integral to everyday life, technology companies increasingly construct their brand identities not only through innovation, design, and performance but also through environmental responsibility and sustainability. Concepts such as carbon neutrality, recycled materials, clean energy, low-carbon production, and circularity have consequently become visible components of technology brands' communication strategies. However, in an industry fundamentally driven by continuous technological innovation and product consumption, how sustainability discourse is constructed and how the tension between environmental responsibility and consumption is represented in brand communication constitute significant areas of inquiry. This study examines how Apple constructs the relationship between technological consumption and environmental responsibility within its sustainability-oriented brand communication. Using purposive sampling, the research focuses on Apple's "2030 Status | Mother Nature" film, the carbon-neutral communication surrounding the Apple Watch Series 9, and selected environmental communication materials published within the framework of Apple 2030. The selected materials are examined in terms of representations of nature, use of color, representations of technology, discourses surrounding recycled materials and carbon neutrality, consumer positioning, and the visual and linguistic presentation of environmental claims. Drawing on Roland Barthes's semiotic approach, the materials will be analyzed at the levels of denotation, connotation, and myth. In addition, the specificity and ambiguity of environmental claims and the use of visual environmental cues will be evaluated within the framework of greenwashing literature. The study ultimately seeks to determine whether Apple's sustainability communication merely represents technological products as consumption objects with reduced environmental impacts or constructs a broader "myth of green technology" in which technological innovation and consumption themselves are positioned as part of the solution to environmental problems.

Keywords: Sustainability communication, Greenwashing, Green advertising, Apple, Technology brands, Semiotics.

Jel Codes: M31, M37, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Dikey Kampüslerde Duyusal Mekân Algısı ve İklim Adaptasyonu: İstanbul Gelişim Üniversitesi Örneğinde İç Mekân Biyo-Modülü Önerisi

Azra Düzel[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
azra.duzel@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Başak Lale[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
blale@gelisim.edu.tr

Özet

Günümüz mimarisinde dikey yapılaşmanın artmasıyla birlikte yüksek kampüs binaları, kullanıcıların doğayla bağını kısıtlamakta ve kat holleri gibi ara geçiş mekânlarını kimliksiz, işlevsel açıdan yetersiz alanlara dönüştürmektedir. İç mimarlık disiplini ise iklim krizine karşı yalnızca yapım teknolojileriyle değil, mevcut mekânların algısal ve sürdürülebilir dönüşümüyle de eyleme geçme potansiyeline sahiptir. Bu çalışmada, İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ) Kule Binası'nda 4. ve 17. katlar arasında yer alan ve ağırlıklı olarak yalnızca geçiş veya sergi amacıyla kullanılan kat holleri ele alınmıştır. Mevcut durumda öğrencilerin dinlenme ve sosyalleşme ihtiyaçlarına yanıt vermeyen, sergi dönemlerinde ise görsel kalabalık oluşturan bu alanlar; iklim eylemi, mekân algısı ve kullanıcı psikolojisi ekseninde yeniden kurgulanmıştır. Çalışma kapsamında öncelikle mevcut hollerin renk, malzeme, ışık ve kullanım biçimleri üzerinden algısal değerlendirmesi yapılmış; ardından esnek kullanım imkânı sunan biyomodüler bir tasarım modeli geliştirilmiştir. Önerilen biyomodül sistemi; sergi zamanlarında sergileme elemanına, diğer zamanlarda ise dinlenme ve sosyalleşme odaklarına dönüşen çok amaçlı bir yapı sunmaktadır. Tasarım sürecinde iklim eylemi bağlamında geri dönüştürülmüş ve uzun ömürlü malzeme kullanımı ön planda tutulmuş; renk ve doku seçimleri ise mekân algısını iyileştirecek biyofilik yaklaşım doğrultusunda belirlenmiştir. Tasarlanan modelin farklı kullanım senaryoları yapay zekâ destekli görselleştirme araçları ile simüle edilerek sunulmuştur. Sonuç olarak çalışma; dikey yapılardaki pasif transit alanların sınırlı ve sürdürülebilir müdahalelerle nasıl kullanıcı odaklı, esnek ve iklim dostu alanlara dönüştürülebileceğini somut bir model üzerinden ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim eylemi, Biyomodüler tasarım, Mekân algısı, İç mimarlık, Kullanıcı deneyimi.

Jel Kodları: I23, D91, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Sensory Spatial Perception and Climate Adaptation in Vertical Campuses: An Interior Bio-Module Proposal for Istanbul Gelişim University

Azra Düzel[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
azra.duzel@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Başak Lale[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
blale@gelisim.edu.tr

Abstract

With the rise of vertical urbanization in contemporary architecture, high-rise campus buildings limit users' connection with nature and transform intermediate transit spaces, such as floor halls, into characterless and functionally inadequate areas. The discipline of interior architecture, on the other hand, possesses the potential to take action against the climate crisis not only through construction technologies but also through the perceptual and sustainable transformation of existing spaces. In this study, the floor halls located between the 4th and 17th floors of the Istanbul Gelişim University (IGU) Tower Building, which are predominantly used solely for transit or exhibition purposes, were examined. These spaces, which currently fail to meet students' needs for rest and socialization and create visual clutter during exhibition periods, were recontextualized along the axes of climate action, spatial perception, and user psychology. Within the scope of the study, a perceptual evaluation of the existing halls was first conducted based on color, material, light, and usage patterns; subsequently, a biomodular design model offering flexible utilization was developed. The proposed biomodule system presents a multipurpose structure that transforms into an exhibition element during display periods and into resting and socializing hubs at other times. In the design process, the use of recycled and durable materials was prioritized within the context of climate action, while color and texture selections were determined in line with a biophilic approach to enhance spatial perception. The different usage scenarios of the designed model were simulated and presented using AI-supported visualization tools. Consequently, the study demonstrates, through a concrete model, how passive transit spaces in vertical structures can be transformed into user-oriented, flexible, and climate-friendly areas through limited and sustainable interventions.

Keywords: Climate action, Biomodular design, Spatial perception, Interior architecture, User experience.

Jel Codes: I23, D91, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Atıktan İmgeye: Cyanotype Tekniğiyle Katılımcı Sanat Uygulamalarının Sürdürülebilirlik Farkındalığındaki Rolü

Arda Öker[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
arda.oker@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi, Ceren İren[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ciren@gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Başak Lale[3]

[3]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
blale@gelisim.edu.tr

Arş. Gör., Eliz Mutlu Tekay[4]

[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
elmutlu@gelisim.edu.tr

Özet

Bu çalışma, cyanotype tekniğinin sürdürülebilirlik odaklı sanat pratiklerindeki malzeme ve yöntem potansiyelini, İstanbul Gelişim Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde yürütülen katılımcı bir uygulama üzerinden tartışmaktadır. Işığa duyarlı yüzeylerin güneş ışığıyla pozlanmasına dayanan cyanotype; kâğıt ve kumaş gibi farklı taşıyıcılarda uygulanabilen alternatif bir baskı yöntemidir. Teknik, doğrudan ve deneyimsel yapısıyla ekolojik sorunların görsel dile aktarılmasına elverişli bir üretim alanı açmaktadır. Araştırmanın amacı, kampüs çevresinden toplanan atıkların cyanotype sürecinde kolaj, iz ve silüet üreten malzemelere dönüşmesinin sürdürülebilirlik söylemine doğrudan katkısını incelemektir. Araştırma, uygulama odaklı nitel durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Veriler; proje kaydı, bilgilendirme sunumu ve uygulama atölyesine ilişkin kurumsal kayıtlar ile üretilen kâğıt ve bez çanta baskılarının dokümantasyonundan oluşmaktadır. Uygulama; teknik bilgi paylaşımı, atık malzemelerin kompozisyonlara dönüştürülmesi ve bu kompozisyonların güneş ışığıyla duyarlı yüzeylere aktarılması aşamalarında değerlendirilmiştir. İnceleme, atıkların yalnızca bertaraf edilmesi gereken nesneler değil, baskı sürecinde biçimsel çeşitlilik ve görsel anlatı üreten yaratıcı girdiler olduğunu göstermektedir. Cyanotypeın ışıkla çalışan üretim mantığı, atık malzemenin doku, geçirgenlik ve silüet özellikleriyle birleşerek her baskıda değişken sonuçlar oluşturmuştur. Çalışmanın özgün katkısı, alternatif baskı tekniğini geri dönüşüm temasının temsilinden öte, malzemenin yeniden anlamlandırıldığı bir tasarım ve öğrenme yöntemi olarak ele almasıdır. Bulgular, sürdürülebilirliğin sanat eğitimi ve uygulama atölyelerinde deneyimsel, görünür ve tartışılabilir bir zemine taşınabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cyanotype, Atıkların sanatsal dönüşümü, Sürdürülebilirlik, Katılımcı sanat, Sanat eğitimi.

Jel Kodları: Z11,Q56, Q57.

Bu çalışma, İstanbul Gelişim Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından SLO-2026-346 numaralı proje ile desteklenmiştir.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

From Waste to Image: The Role of Participatory Art Practices with Cyanotype in Sustainability Awareness

Arda Öker[1]
[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
arda.oker@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi, Ceren İren[2]
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ciren@gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Başak Lale[3]
[3]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
blale@gelisim.edu.tr

Arş. Gör., Eliz Mutlu Tekay[4]
[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
elmutlu@gelisim.edu.tr

Abstract

This study discusses the material and methodological potential of cyanotype in sustainability-oriented art practices through a participatory application conducted at the Faculty of Fine Arts of Istanbul Gelisim University. Based on exposing light-sensitive surfaces to sunlight, cyanotype is an alternative printing method applicable to different supports such as paper and fabric. Through its direct and experiential character, the technique opens a productive field for translating ecological concerns into visual language. The study investigates how waste collected around the campus contributes to the discourse of sustainability when it is transformed into materials that produce collage, trace, and silhouette in the cyanotype process. The research uses a practice-based qualitative case-study design. Its data consist of project records, documentation of the introductory presentation and workshop, and the resulting paper and tote-bag prints. The application is evaluated in stages of technical knowledge sharing, converting waste materials into compositions, and transferring these compositions to sensitized surfaces with sunlight. The analysis shows that waste is not merely material to be discarded; it is a creative input that produces formal variety and visual narrative in the printing process. Cyanotype's light-based logic, combined with the texture, transparency, and silhouette qualities of waste, produced variable outcomes in each print. The study's original contribution is to address alternative printmaking not only as a representation of recycling but as a design and learning method in which material is reinterpreted. The findings indicate that sustainability can be brought into an experiential, visible, and discussable space through art education and practice-based workshops.

Keywords: Cyanotype, Artistic transformation of waste, Sustainability, Participatory art, Art education.
Jel Codes: Z11, Q56, Q57.

This study was supported by the Scientific Research Projects Coordination Unit of Istanbul Gelisim University under project number SLO-2026-346.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Sürdürülebilir Film Yapımının Yeni Mesleki Aktörü: Sürdürülebilir Yapım Danışmanı

Esra Cevahir[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
esraa.cvhr@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi Eda Türkay[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ecekemci@gelisim.edu.tr

Özet

Sinema ve görsel-işitsel üretim alanındaki faaliyetler, enerji tüketimi, ulaşım, malzeme kullanımı ve atık üretimi gibi süreçler aracılığıyla çevresel etkiler yaratmaktadır. Sürdürülebilir yapım anlayışının gelişmesiyle birlikte bu etkilerin üretim sürecinin farklı aşamalarında planlanması, uygulanması ve izlenmesinden sorumlu yeni mesleki roller ortaya çıkmıştır. Bu çalışmanın amacı, uluslararası alanda sustainability manager (sürdürülebilirlik yöneticisi), sustainability coordinator (sürdürülebilirlik koordinatörü) ve eco-manager (eko-yönetici) gibi farklı adlandırmalarla tanımlanan bu rolün sürdürülebilir film yapımındaki işlevini ortaya koymak ve söz konusu mesleki alanın genç film profesyonelleri açısından taşıdığı potansiyeli değerlendirmektir. Bu doğrultuda araştırmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş; uluslararası sektörel meslek profilleri ve sürdürülebilir yapım kaynakları ile Türkiye'deki "Sürdürülebilir Yapım Danışmanı (Seviye 6) Ulusal Meslek Standardı", doküman incelemesi ve karşılaştırmalı içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Analiz sonucunda sürdürülebilirlik sorumluluğunun yalnızca atık yönetimi gibi uygulamalarla sınırlı olmadığı; üretim öncesi planlama, çevresel etki ve karbon değerlendirmesi, ekipler arası koordinasyon, çalışanların bilgilendirilmesi, veri toplama, izleme ve raporlama gibi üretimin tamamına yayılan bir uzmanlık gerektirdiği görülmüştür. Ayrıca uluslararası örneklerde mesleğin yönetici, koordinatör ve asistan düzeylerinde yapılandırılması, sürdürülebilir yapım alanında farklı yetkinlik ve kariyer basamaklarının oluştuğunu göstermektedir. Türkiye'deki meslek standardı da bu alanın planlama, uygulama, koordinasyon ve raporlama boyutlarını içeren daha bütünlüklü bir mesleki çerçeveye doğru geliştiğine işaret etmektedir. Çalışma sonucunda sürdürülebilir film yapımında ortaya çıkan bu yeni mesleki alanın, iklim eylemini üretim süreçlerine taşımanın yanı sıra gençler için sürdürülebilir becerilerin edinilebileceği yeni bir uzmanlaşma ve istihdam alanı oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir film yapımı, Sürdürülebilir yapım danışmanı, Meslek standardı, Ekoloji.

Jel Kodları: Q56, J24, J44.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

A New Professional Role in Sustainable Filmmaking: Sustainable Production Consultant

Esra Cevahir[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
esraa.cvhr@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi Eda Türkay[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ecekemci@gelisim.edu.tr

Abstract

Activities in the field of cinema and audiovisual production generate environmental impacts through processes such as energy consumption, transportation, material use, and waste generation. With the development of sustainable production practices, new professional roles have emerged that are responsible for planning, implementing, and monitoring these impacts at different stages of the production process. This study aims to examine the role of this position, referred to internationally by different titles such as sustainability manager, sustainability coordinator, and eco-manager, in sustainable film production and to assess the potential of this emerging professional field for young film professionals. To this end, the study adopts a qualitative research approach and examines international occupational profiles and sustainable production resources alongside Turkey's "Sustainable Production Consultant (Level 6) National Occupational Standard" through document analysis and comparative content analysis. The analysis demonstrates that sustainability responsibilities are not limited to practices such as waste management, but require expertise extending throughout the production process, including pre-production planning, environmental impact and carbon assessment, interdepartmental coordination, employee awareness and training, data collection, monitoring, and reporting. Furthermore, the structuring of the profession at managerial, coordinator, and assistant levels in international examples indicates the emergence of different competency and career pathways within the field of sustainable production. The occupational standard in Turkey likewise points to the development of a more comprehensive professional framework encompassing planning, implementation, coordination, and reporting. The study concludes that this emerging professional field in sustainable film production not only contributes to integrating climate action into production processes but also creates a new area of specialization and employment in which young people can acquire sustainable skills.

Keywords: Sustainability, Sustainable film production, Sustainable production consultant, Occupational standard, Ecology.
Jel Codes: Q56, J24, J44.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Eko-Kent İdeolojisinde İç Mimarlığın Rolü: Kapalı Maraş Örneğinde Adaptif ve Sürdürülebilir İç Mekân Parametrelerinin Çözümlenmesi

Feride Akıncı[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
farideakinci748@gmail.com

Arş. Gör., Eliz Mutlu Tekay[4]

[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
elmutlu@gelisim.edu.tr

Özet

İklim değişikliği, kentsel alanların yeniden değerlendirilmesini mevcut yapıların korunması, kaynak tüketiminin azaltılması ve toplumsal hafızanın gözetilmesiyle birlikte ele almayı zorunlu kılmaktadır. Kapalı Maraş, uzun süre kullanım dışı kalmış yapı stoğu, çatışmalı miras niteliği ve dönüşüm beklentileriyle, eko-kent yaklaşımının iç mekân ölçeğinde nasıl tartışılabileceğini incelemek için özgün bir vaka sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Kapalı Maraş'ın olası dönüşümünü iç mimarlık ölçeğinde ele alarak, eko-kent kimliğine katkı sağlayabilecek adaptif ve sürdürülebilir iç mekân parametrelerini incelemektir. Çalışma, literatür ve doküman incelemesine dayalı nitel bir durum araştırması olarak tasarlanmış; Kapalı Maraş'ın mevcut yapı stoğu, çevresel koşulları ve toplumsal hafızası arasındaki ilişkiler bu kapsamda karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. İnceleme, iç mekânın mevcut yapı ve çevreyle ilişkisini; ekolojik, kültürel, kaynak kullanımı ve kullanıcı deneyimi boyutlarını birlikte gözeten genel bir çerçevede ele almıştır. Bu doğrultuda mevcut yapıların yeniden kullanımı, çevresel uyum, kaynakların sorumlu kullanımı ve kullanıcı deneyimi arasındaki ilişkiler birlikte değerlendirilmiştir. Çalışma, iç mekânı yapı, iklim, ekoloji, kaynak ve kullanıcı deneyimi arasındaki ilişkilerin kurulduğu bir arayüz olarak ele almakta; Kapalı Maraş'ın eko-kent kimliğinin iç mekân ölçeğinde hangi koşullarla güçlendirilebileceğine ilişkin bir okuma sunmaktadır. Bu okuma, iç mekânın eko-kent dönüşümündeki rolünü farklı ölçekleri bir arada düşünerek tartışmaya olanak sağlamakta; dönüşümün fiziksel, ekolojik, toplumsal ve kullanıcı odaklı boyutlarını aynı bağlamda bir araya getirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eko-Kent, Kapalı Maraş, Adaptif yeniden kullanım, Sürdürülebilir iç mekân.

Jel Kodları: Q56, R11, R58.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Interior Space in Eco-City Ideology: An Inquiry into Adaptive and Sustainable Interior Space Parameters in the Case of Kapalı Maraş

Feride Akıncı[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
frideakinci748@gmail.com

Arş. Gör., Eliz Mutlu Tekay[4]

[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
elmutlu@gelisim.edu.tr

Abstract

Climate change necessitates re-evaluating urban areas through the preservation of existing structures, the reduction of resource consumption, and consideration of collective memory. With its long-disused building stock, contested heritage character, and expectations of transformation, Kapalı Maraş presents a distinctive case for examining how the eco-city approach can be discussed at the scale of interior space. This study examines the potential transformation of Kapalı Maraş at the scale of interior architecture and analyses adaptive and sustainable interior-space parameters that may contribute to its eco-city identity. It is designed as a qualitative case study based on a literature and document review. Within this scope, Kapalı Maraş is examined comparatively through the relationships among its existing building stock, environmental conditions, and collective memory. The analysis considers the relationship between interior space, existing structures, and their surroundings within a general framework addressing ecological, cultural, resource-related, and user-centred dimensions. Accordingly, adaptive reuse, environmental responsiveness, responsible resource use, and user experience are considered together. The study approaches interior space as an interface through which relationships among structure, climate, ecology, resources, and user experience are organised, and offers an interior-scale reading of the conditions under which Kapalı Maraş's eco-city identity may be strengthened. This approach brings the physical, ecological, social, and user-oriented dimensions of transformation into a common context.

Keywords: Eco-City, Kapalı Maraş, Adaptive reuse, Sustainable interior space.
Jel Codes: Q56, R11, R58.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Lisans Öğrencilerinin Yapay Zekâ Kullanımının Görünmeyen Ekolojik Maliyeti

Seçil Genç[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
secil.genc@ogr.gelisim.edu.tr

Doç. Dr. Emre Doğan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
emrdogan@gelisim.edu.tr

Özet

İklim krizinin nedenleri çoğunlukla fosil yakıtlar, endüstriyel üretim ve plastik atıklar gibi gözle görülebilen unsurlarla ilişkilendirilmektedir. Ancak teknoloji ve dijitalleşme hızla gelişirken ekranların arkasında oluşan ekolojik maliyet büyük ölçüde görünmez kalmaktadır. Üretken yapay zekâ araçları, bilgiye hızlı erişim sağlamaları ve akademik üretimi kolaylaştırmaları nedeniyle lisans öğrencileri tarafından giderek daha fazla kullanılmaktadır. Birleşik Krallık'ta 1041 tam zamanlı lisans öğrencisiyle gerçekleştirilen bir araştırmada, öğrencilerin yüzde 88'inin değerlendirmeye tabi akademik çalışmalarında üretken yapay zekâdan yararlandığı belirlenmiştir. 16 ülkeden 3.800'ü aşkın yükseköğretim öğrencisini kapsayan başka bir araştırma da öğrencilerin yüzde 86'sının yapay zekâyı eğitim süreçlerinde düzenli kullandığını göstermektedir. Buna rağmen yükseköğretimde yapay zekâ tartışmaları çoğunlukla akademik etik, doğruluk ve özgünlük üzerinde yoğunlaşırken bu teknolojilerin ekolojik etkileri tartışma dışında kalmaktadır. Bu çalışma, lisans öğrencilerinin üretken yapay zekâ kullanımını dijital tüketimin ekolojik maliyeti bağlamında incelemeyi amaçlamaktadır. Öğrencilerin kullanım alışkanlıklarına ilişkin uluslararası araştırmalar ile yapay zekâ sistemlerinin enerji, karbon ve su ayak izini değerlendiren akademik çalışmalar ve kurum raporları doküman incelemesi yöntemiyle ele alınmıştır. İnceleme sonucunda, enerji tüketimi ve buna bağlı karbon emisyonunun gerçekleştirilen göreve, modelin büyüklüğüne ve mimarisine göre değiştiği; çok amaçlı üretken modellerin göreve özgü modellere kıyasla daha fazla enerji tüketebildiği görülmüştür. Ayrıca su ayak izinin veri merkezinin konumuna, soğutma sistemine, elektrik üretim biçimine ve kullanım zamanına göre değişebildiği belirlenmiştir. Sonuç olarak yükseköğretimde yapay zekâ kullanımının etik ve akademik ilkelerin yanı sıra ekolojik farkındalığı da kapsaması gerektiği değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üretken yapay zekâ, Lisans öğrencileri, Dijital tüketim, Ekolojik maliyet, Yapay zekâ okuryazarlığı.

Jel Kodları: I23, O33, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

The Invisible Ecological Cost of Artificial Intelligence Use Among Undergraduate Students

Seçil Genç[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
secil.genc@ogr.gelisim.edu.tr

Doç. Dr. Emre Doğan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
emrdogan@gelisim.edu.tr

Abstract

The causes of the climate crisis are often linked to visible factors such as fossil fuels, industrial production and plastic waste. However, while technology and digitalisation are developing rapidly, the ecological cost behind the screens remains largely invisible. Undergraduate students increasingly use generative artificial intelligence tools because they provide quick access to information and make academic work easier. A study conducted with 1041 full-time undergraduate students in the UK found that 88% used generative AI in assessed academic work. Another study of more than 3800 higher education students from 16 countries showed that 86% regularly used AI in their education. Despite this, discussions about AI in higher education mostly focus on academic ethics, accuracy and originality, while ecological effects remain outside the discussion.This study aims to examine undergraduate students' use of generative AI in the context of the ecological cost of digital consumption. International studies on students' AI usage habits, together with academic research and institutional reports on the energy, carbon and water footprints of AI systems, were examined using document analysis. The findings show that energy consumption and related carbon emissions vary according to the task, model size and architecture. General-purpose generative models may also consume more energy than task-specific models. In addition, water footprints may vary depending on data centre location, cooling systems, electricity generation methods and time of use. As a result, AI use in higher education should include ecological awareness alongside ethical and academic principles.

Keywords: Generative atrificial intelligence, Undergraduate students, Digital consumption, Ecological cost, Artificial inteligence literacy.

Jel Codes: I23, O33, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

İklim Adaptasyonu ve Kentsel Sürdürülebilirlikte Kamusal Açık İç Mekânların Rolü ve Potansiyelleri

Şevval Göre[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
sevval.gore@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Gökçe Uzgören[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
guzgoren@gelisim.edu.tr

Özet

İklim değişikliği ve hızla artan küresel sıcaklıklar, kentleri daha korunaklı ve sürdürülebilir kamusal alanlar üretmeye zorlamaktadır. Geleneksel kentsel planlama literatürü, iklim adaptasyonunu çoğunlukla "açık yeşil alanlar" veya "bina kabukları" gibi iki keskin kutupta ele almaktadır. Ancak; istasyonlar, pasajlar, üstü kapalı avlular, atriumlar, modern pazar yerleri ve aktarma merkezleri gibi kamusal açık kentsel iç mekânlar (public open urban interiors), kentsel morfolojide iklim ve toplumsal yaşam arasında kritik bir tampon bölge (arayüz) oluşturmaktadır. Bu bildirinin amacı, kentsel kamusal iç mekânların iklim dirençliliği, enerji verimliliği ve kentsel sürdürülebilirlik süreçlerindeki stratejik önemini kuramsal bir çerçevede incelemektir. Çalışma kapsamında, yoğun kentsel dokularda iklimsel konfor sunan ve kamusal erişime açık olan bu hibrit mekânların mikroklimal performansı ve kentsel ısı adası etkisini hafifletme potansiyeli analiz edilmiştir. Bu kapsamda açık kentsel iç mekânların potansiyeli üç temel eksende ele alınmaktadır: (i) mikroklimal performans ve ekolojik tampon; arkadlar, saçaklar ve yarı açık örtüler; doğal havalandırma, pasif soğutma ve gölgelendirme ile kentsel ısı adası etkisini hafifletmekte, enerji verimliliğini artırmaktadır, (ii) kent hakkı olarak sürdürülebilirlik; aşırı hava olaylarına karşı iklimsel konfor sunan bu alanlar, kentlinin sığınabileceği ve toplumsal yaşamın kesintisiz sürebileceği güvenli, kapsayıcı ve dirençli odaklar yaratmaktadır, (iii) zamansallık ve adaptasyon; bu esnek yapılar, değişen çevresel koşullara ve krizlere uyum sağlayarak dış mekânı anlık olarak korunaklı bir "kentsel odaya" dönüştürebilen sosyo-mekânsal bir mekanizma sunmaktadır. Sonuç olarak çalışma, iklim adaptasyonunun yalnızca teknolojik çözümlere indirgenemeyeceğini vurgulamaktadır. Kent boşluklarının insan ölçeğinde, aidiyet hissi barındıran ve toplumsal etkileşimi destekleyen iklim-dirençli mekânlara dönüştürülmesi, kentsel sürdürülebilirlik hedeflerini güçlendiren stratejik bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Açık kentsel iç mekân, Kentsel sürdürülebilirlik, İklim adaptasyonu, Kentsel dirençlilik.

Jel Kodları: R14, R52, Q54, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

The Role and Potential of Public Open Urban Interiors in Climate Adaptation and Urban Sustainability

Şevval Göre[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
sevval.gore@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Gökçe Uzgören[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
guzgoren@gelisim.edu.tr

Abstract

Climate change and rapidly rising global temperatures compel cities to produce more sheltered and sustainable public spaces. Traditional urban planning literature predominantly addresses climate adaptation through two sharp extremes: "open green spaces" or "building envelopes." However, public open urban interiors—such as stations, arcades, covered courtyards, atriums, modern marketplaces, and transit hubs—form a critical buffer zone (interface) between climate and social life within urban morphology. The purpose of this paper is to examine the strategic importance of public open urban interiors in climate resilience, energy efficiency, and urban sustainability processes within a theoretical framework. Within the scope of the study, the microclimatic performance and potential to mitigate the urban heat island effect of these hybrid spaces, which offer climatic comfort in dense urban fabrics and are open to public access, are analyzed. In this context, the potential of public open urban interiors is addressed along three fundamental axes: (i) microclimatic performance and ecological buffer; arcades, canopies, and semi-open structures mitigate the urban heat island effect and enhance energy efficiency through natural ventilation, passive cooling, and shading, (ii) sustainability as a right to the city; by offering climatic comfort against extreme weather events, these spaces create inclusive, resilient, and safe hubs where citizens can take refuge and social life can continue uninterrupted, (iii) temporality and adaptation; these flexible structures present a socio-spatial resilience mechanism capable of adapting to changing environmental conditions and crises, instantaneously transforming the outdoor space into a sheltered "urban room." Consequently, the study emphasizes that climate adaptation cannot be reduced solely to technological solutions. Transforming urban voids into human-scaled, climate-resilient open urban interiors that foster a sense of belonging and support social interaction emerges as a strategic approach that reinforces urban sustainability goals.

Keywords: Urban interior, Public open urban interior, Urban sustainability, Climate adaptation, Urban resilience.
Jel Codes: R14, R52, Q54, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Pasif Yüzeyden Mikrohabitata: Kentsel Dikey Yüzeyler İçin Ekolojik Bir Tasarım Çerçevesi

Ece Yağmur Yavuz[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
eceygmryvz@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Erol[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
iberol@gelisim.edu.tr

Özet

Kentlerde yapılaşmanın yoğunlaşması, doğal yüzeylerin azalmasına ve canlıların kullanabileceği habitatların parçalanmasına neden olmaktadır. Buna karşın istinat duvarları, sınır duvarları, altgeçit yüzeyleri, gürültü bariyerleri ve benzeri kentsel dikey yüzeyler çoğunlukla yalnızca yapısal, işlevsel veya ayırıcı elemanlar olarak değerlendirilmektedir. Oysa farklı kentlerde gerçekleştirilen çalışmalar, bu yüzeylerin çeşitli bitki ve diğer organizmalar tarafından kendiliğinden kolonize edilebildiğini ve belirli koşullarda küçük ölçekli yaşam alanları oluşturabildiğini göstermektedir. Bu çalışma, söz konusu potansiyelden hareketle kentsel dikey yüzeylerin mikrohabitat oluşturma kapasitesini mimari tasarım bağlamında tartışmayı amaçlamaktadır. Çalışmada mikrohabitat kavramı, canlıların yaşamlarını sürdürebilmelerine olanak sağlayan küçük ölçekli fiziksel ve çevresel koşullar üzerinden ele alınmaktadır. Literatür taraması ve seçilmiş örneklerin incelenmesi yoluyla, kentsel dikey yüzeylerin ekolojik işlev kazanmasına katkı sağlayabilecek temel tasarım yaklaşımları değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda çalışma, kentsel yüzeylerin yalnızca "yeşillendirilmesi" yerine, farklı canlıların yaşam gereksinimlerini dikkate alan mikrohabitatlar olarak yeniden düşünülmesini önermektedir. Araştırmanın sonucunda, mevcut gri altyapının tümüyle değiştirilmesi yerine, kentte zaten var olan dikey yüzeylerin ekolojik işlev kazanmasına yönelik kavramsal bir tasarım çerçevesi geliştirilmesi hedeflenmektedir. Bu yaklaşımın kentsel biyoçeşitliliğin desteklenmesi, doğa temelli çözümlerin yapılı çevreyle ilişkilendirilmesi ve iklim dirençli kentlerin geliştirilmesi bağlamında tartışılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir tasarım, İklim eylemi, Ekolojik tasarım, Mikrohabitat, Kentsel biyoçeşitlilik.

Jel Kodları: Q57, Q56, R11.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

From Passive Surface to Microhabitat: An Ecological Design Framework for Urban Vertical Surfaces

Ece Yağmur Yavuz[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
eceygmryvz@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Erol[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
iberol@gelisim.edu.tr

Abstract

The increasing intensity of urban development leads to the reduction of natural surfaces and the fragmentation of habitats available to living organisms. In contrast, retaining walls, boundary walls, underpass surfaces, noise barriers, and similar urban vertical surfaces are generally considered only as structural, functional, or separating elements. However, studies conducted in different cities demonstrate that these surfaces can be spontaneously colonised by various plants and other organisms and, under certain conditions, can create small-scale habitats. Based on this potential, this study aims to discuss the capacity of urban vertical surfaces to support microhabitat formation within the context of architectural design. In this study, the concept of microhabitat is considered through small-scale physical and environmental conditions that enable organisms to survive. Through a literature review and an examination of selected examples, fundamental design approaches that can contribute to the ecological functioning of urban vertical surfaces are evaluated. Accordingly, the study proposes reconsidering urban surfaces not merely as areas to be "greened," but as potential microhabitats that respond to the ecological requirements of different organisms. As a result, the research aims to develop a conceptual design framework for enabling existing vertical surfaces within urban grey infrastructure to acquire ecological functions rather than replacing the infrastructure entirely. This approach is discussed in relation to supporting urban biodiversity, connecting nature-based solutions with the built environment, and contributing to the development of climate-resilient cities.

Keywords: Sustainable design, Climate action, Ecological design, Microhabitat, Urban biodiversity.

Jel Codes: Q57, Q56, R11.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Mikroalg Fotobiyoreaktörleri ile İklim Duyarlı Kentsel Donatı Tasarımı: İstanbul'da Yer Seçimi ve Uygulama Senaryoları

Özge Naz Kamiş[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ozge.kamis@ogr.gelisim.edu.tr

Işıl Yıldız[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
isilyildizz1@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Erol[3]

[3]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
iberol@gelisim.edu.tr

Özet

İklim değişikliğiyle mücadelede kentlerin yalnızca enerji ve ulaşım sistemleri üzerinden değil, kamusal mekânı oluşturan fiziksel bileşenler üzerinden de çevresel katkı sağlayacak biçimde ele alınması önem kazanmaktadır. Bu bağlamda mikroalg temelli fotobiyoreaktörler (PBR), fotosentetik karbon fiksasyonu gerçekleştirirken biyolojik sistemlerin mimari ve kentsel tasarımla bütünleştirilmesine yönelik alternatif bir yaklaşım sunmaktadır. Ancak bu sistemlerin kentsel ölçekte uygulanabilirliği, mikroalg türü, reaktör tipi ve hacmi, ışık koşulları, CO_2 transferi, enerji gereksinimi ve bakım süreçleri gibi birçok değişkene bağlıdır. Bu çalışmanın amacı, mevcut mikroalg fotobiyoreaktörü uygulamalarını ve deneysel çalışmalar literatür incelemesi yoluyla karşılaştırarak, sistemlerin kentsel donatılara entegrasyonuna yönelik tasarım ve uygulama stratejileri geliştirmektir. Araştırma kapsamında elde edilen bulgular doğrultusunda fotobiyoreaktörlerin oturma elemanları, toplu taşıma durakları ve gölgeleme elemanları gibi farklı kentsel donatılarla bütünleştirilebileceği tasarım tipolojileri geliştirilecektir. Geliştirilen tipolojiler, literatürde raporlanan performans ve uygulama verileri doğrultusunda farklı kullanım senaryoları üzerinden değerlendirilecektir. Böylece mikroalg fotobiyoreaktörlerin çevresel potansiyeli, mekânsal gereksinimleri, bakım ve işletme koşulları ile farklı kentsel donatı tiplerine uyarlanabilirliği karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır. Ayrıca İstanbul'un hava kalitesi verileri incelenerek mikroalg odaklı kentsel tasarım fikirleri geliştirilecek ve bu sistemlerin uygulanabileceği alanlara yönelik stratejik yer seçimi önerileri ortaya konacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir tasarım, İklim eylemi, Mikroalg, Fotobiyoreaktör, Kentsel donatı.

Jel Kodları: Q53, Q55, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Climate-Responsive Urban Furniture Design Using Microalgae Photobioreactors: Site Selection and Implementation Scenarios in Istanbul

Özge Naz Kamiş[1]
[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ozge.kamis@ogr.gelisim.edu.tr

Işıl Yıldız[2]
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
isilyildizz1@gmail.com

Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Erol[3]
[3]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ierol@gelisim.edu.tr

Abstract

In addressing climate change, cities need to be considered not only in terms of energy and transportation systems but also through the physical components that constitute public space and their potential to generate environmental benefits. In this context, microalgae-based photobioreactors (PBRs) offer an alternative approach to integrating biological systems into architectural and urban design while enabling photosynthetic carbon fixation. However, the applicability of these systems at the urban scale depends on multiple variables, including microalgae species, reactor type and volume, lighting conditions, CO_2 transfer, energy requirements, and maintenance processes. This study aims to compare existing microalgae photobioreactor applications and experimental studies through a literature review and to develop design and implementation strategies for integrating these systems into urban furniture. Based on the findings obtained within the scope of the research, design typologies will be developed for integrating photobioreactors into different types of urban furniture, including seating elements, public transport stops, and shading structures. The proposed typologies will be evaluated through different use scenarios based on performance and implementation data reported in the literature. In this way, the environmental potential, spatial requirements, maintenance and operational conditions, and adaptability of microalgae photobioreactors to different types of urban furniture will be examined comparatively. In addition, air quality data for Istanbul will be analysed to develop microalgae-oriented urban design concepts and to propose strategic site-selection recommendations for areas in which these systems could be implemented.

Keywords: Sustainable design, Climate action, Microalgae, Photobioreactor, Urban furniture.
Jel Codes: Q53, Q55, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Geleneksel Motiflerin Çağdaş Grafik Tasarımda Dönüşümü

Ayşegül Bıldırçin[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
aysegul.bildircin@ogr.gelisim.edu.tr

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ifozkan@gelisim.edu.tr

Özet

Kültürel mirasın sürekliliği, geçmişten aktarılan görsel unsurların korunması ve değişen iletişim ortamlarında yeniden yorumlanmasıyla ilişkilidir. Geleneksel motifler, üretildikleri kültürel çevrenin belleğini, inançlarını, gündelik yaşam pratiklerini ve estetik kodlarını taşıyan görsel göstergeler olarak değerlendirilmektedir. Bu göstergelerin çağdaş tasarım pratiklerine aktarılması, kültürel belleğin görsel sürekliliği ile güncel tasarım dilinin değişken yapısı arasında yeni ilişkilerin kurulmasını beraberinde getirmektedir. Bu araştırmada, geleneksel motiflerin çağdaş grafik tasarım bağlamında geçirdiği biçimsel ve anlamsal dönüşümün incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde doküman incelemesi ve göstergebilimsel çözümleme yöntemleriyle yapılandırılmıştır. Geleneksel el sanatlarından seçilen motiflerin biçim, renk, kompozisyon ve kültürel anlam özellikleri incelenerek çağdaş grafik tasarım uygulamalarındaki yeniden üretim biçimleri çözümlenecektir. İncelemede sadeleştirme, geometrik dönüştürme, renk sisteminin yeniden düzenlenmesi, parçalama, tekrar ve yeniden bağlamlandırma gibi görsel dönüşüm stratejilerine odaklanılacaktır. Motiflerin özgün bağlamlarından çağdaş görsel iletişim ortamlarına taşınması sırasında ortaya çıkan biçimsel müdahaleler ile anlamsal dönüşümler arasındaki ilişki ayrıca incelenecektir. Bu stratejilerin motifin tanınabilirliği, gösterge değeri ve kültürel bağlamıyla kurduğu ilişki karşılaştırmalı olarak değerlendirilecektir. Böylece geleneksel motifin çağdaş tasarım diline aktarımında hangi görsel özelliklerin korunduğu, dönüştürüldüğü veya anlam değişimine uğradığı ortaya konulacaktır. Elde edilecek bulgular aracılığıyla yeniden yorumlama sürecinin kültürel sürekliliği hangi koşullarda desteklediğinin ve hangi durumlarda motifin özgün gösterge değerinde değişime yol açtığının tartışılması amaçlanmaktadır. Araştırmanın, kültürel mirasın grafik tasarım aracılığıyla yeniden yorumlanmasına yönelik çözümleyici bir çerçeve sunması ve geleneksel görsel repertuvarın çağdaş tasarım pratiklerindeki kullanımını tartışmaya açması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel miras, Geleneksel motif, Grafik tasarım, Görsel dönüşüm, Göstergebilim.

Jel Kodları: Z11, Z19, Z13.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

The Transformation of Traditional Motifs in Contemporary Graphic Design

Ayşegül Bıldırçin[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
aysegul.bildircin@ogr.gelisim.edu.tr

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ifozkan@gelisim.edu.tr

Abstract

The continuity of cultural heritage is closely associated with the preservation of visual elements transmitted from the past and their reinterpretation within changing communication environments. Traditional motifs are regarded as visual signs that embody the collective memory, beliefs, everyday practices, and aesthetic codes of the cultural contexts in which they were produced. The transfer of these signs into contemporary design practices establishes new relationships between the visual continuity of cultural memory and the evolving language of contemporary design. This study aims to examine the formal and semantic transformations of traditional motifs within the context of contemporary graphic design. The research is structured within a qualitative approach through document analysis and semiotic analysis. The formal, chromatic, compositional, and cultural characteristics of motifs selected from traditional handicrafts will be examined in relation to their modes of reproduction in contemporary graphic design practices. The analysis will focus on visual transformation strategies including simplification, geometric transformation, reconfiguration of colour systems, fragmentation, repetition, and recontextualisation. The relationship between formal interventions and semantic transformations resulting from the transfer of motifs from their original contexts into contemporary visual communication environments will also be examined. These strategies will be comparatively evaluated in terms of the recognisability, sign value, and cultural context of the motifs. Accordingly, the study will identify which visual characteristics are preserved, transformed, or subjected to semantic change during their adaptation to contemporary design language. The findings are expected to provide an analytical framework for discussing how reinterpretation may contribute to cultural continuity while also transforming the original sign value of traditional motifs. The study therefore aims to contribute to discussions on the reinterpretation of cultural heritage through graphic design and the use of traditional visual repertoires in contemporary design practices.

Keywords: Cultural heritage, Traditional motifs, Graphic design, Visual transformation, Semiotics.

Jel Codes: Z11, Z19, Z13.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Geleceği Görmek: İklim Eyleminde Görsel Sanatların Gücü

Ecrin Tataroğlu[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ecrin.tataroglu@ogr.gelisim.edu.tr

Prof. Dr. Metin Kuş[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mkus@gelisim.edu.tr

Özet

Küresel iklim krizi; eriyen buzulların veya sıcaklık grafiklerinin ötesinde ekosistemi ve tüm canlıların yaşam hakkını tehdit eden somut bir gerçekliktir. Çevresel yıkım ortak bir gelecek kaygısı yaratırken, söylemlerin ötesine geçilerek somut iklim eylemlerinin bu olumsuz gidişi önlemek üzere ortaya konulması gerekmektedir. Bu bağlamda ele alındığında genel olarak görsel sanatlar, dil ve kültür sınırlarına takılmayan evrensel bir iletişim mecrasıdır. Çevresel sorunların kelimelerle ifadesi karmaşıklaşabilirken, etkili bir görsel tasarım farklı coğrafyalardan insanları aynı mesaj etrafında buluşturarak anında anlaşılır bir anlam üretebilir. Bu nedenle görsel tasarımları yalnızca estetik bir arayışın sonuçları olarak değil, toplumsal eylem başlatan işlevsel bir araç olarak konumlandırmak gereklidir. Farkındalık afişleri, dijital kampanyalar ve sosyal sorumluluk projeleri; bireyleri pasif birer izleyici olmaktan çıkarıp somut eyleme geçebilen aktörlere dönüştürme potansiyeli taşımaktadır. Bu nedenle görsel iletişim tasarım alanları, gezegenin geleceğini koruma mücadelesinde kritik bir iletişim köprüsüdür; doğanın ve tüm canlıların yaşam hakkını savunan bir görsel dil inşa etmek ise tasarımcıların öncelikler sıralamasında ilk sırada olmalıdır. Örneğin, görsel iletişim alanlarının en yaygın kullanım ve etki özelliklerine sahip grafik tasarımı; karmaşık bilimsel verileri ve çevresel raporları, herkesin anlayabileceği aynı zamanda bağ kurabileceği görsel bir dile dönüştürme gücüne sahiptir. Metinsel raporların aktarmakta zorlandığı gerçekler; etkili bir afiş, doğru bir renk paleti, vurucu bir sembol veya tipografi aracılığıyla zihinlere iletilmesi mümkündür. Görsel tasarımlar, bilginin teknik soğukluğunu insanî bir duyarlılıkla buluşturarak toplumsal farkındalığı ve empatiyi beslemek üzere kurgulanabilir. Bu amaç doğrultusunda grafik tasarım; karmaşık bilimsel verileri, çevresel raporları ve krizin boyutlarını herkesin anlayabileceği, hissedebileceği ve bağ kurabileceği görsel bir dile dönüştürme gücüne sahiptir. Çoğu zaman yüzlerce sayfalık bir iklim raporunun anlatmakta zorlandığı bir gerçeği; tek bir afiş, doğru seçilmiş bir renk paleti, vurucu bir sembol ya da iyi düşünülmüş bir tipografi saniyeler içinde zihinlere aktarabilir. Tasarım, bilginin soğukluğunu insani bir duyarlıkla buluşturarak toplumsal farkındalığı ve empatiyi besleyen en güçlü iklim eylemlerinden birine dönüştürülebilir. Bu nedenlerle, şu an gezegenimizin içinde bulunduğu durumda çözüm yollarından biri de, görsel tasarımları sadece estetik bir arayış olarak değil, toplumsal bir iklim eylemi başlatma yolunda işlevsel bir araç olarak kullanmak olarak düşünülebilir. Hazırlayacağımız farkındalık afişleri, dijital kampanyalar, bilgilendirici görsel materyaller ve sosyal sorumluluk projeleri sayesinde iklim krizine ve doğanın tahribatına karşı daha geniş kitlelerin dikkatini çekebiliriz. Görsel iletişim vasıtasıyla, çevresel sorunlara karşı pasif bir izleyici olmak yerine, konunun ciddiyetini kavrayan ve somut eyleme geçen bireylerin oluşmasına katkı sağlayabiliriz. Sonuç olarak, gençlik ve geleceğin tartışıldığı bu platformda, grafik tasarımın da gezegenin geleceğini koruma mücadelesinde ve iklim eyleminde önemli bir iletişim köprüsü olduğunu vurgulamak isterim. Doğanın, yaban hayatının ve tüm canlıların yaşam hakkını savunan bir görsel dil inşa etmek, biz tasarımcıların geleceğe karşı en temel sorumluluklarından biridir.

Anahtar Kelimeler: İklim, Görsel iletişim, Çevre, Görsel tasarım, Yaşam.

Jel Kodları: Z11, Z19, Q54.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Seening the Future: The Power of Visual Arts in Climate Action

Ecrin Tataroğlu[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ecrin.tataroglu@ogr.gelisim.edu.tr

Prof. Dr. Metin Kuş[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mkus@gelisim.edu.tr

Abstract

The global climate crisis is a tangible reality that threatens the ecosystem and the right to life of all living beings, going beyond melting glaciers or temperature graphs. While environmental destruction creates a shared concern for the future, concrete climate actions must be taken to prevent this negative trend, moving beyond mere rhetoric. In this context, visual arts, in general, are a universal communication medium that transcends language and cultural boundaries. While expressing environmental problems in words can be complex, effective visual design can bring people from different geographies together around the same message, producing an instantly understandable meaning. Therefore, it is necessary to position visual designs not only as the results of an aesthetic pursuit, but also as a functional tool that initiates social action. Awareness posters, digital campaigns, and social responsibility projects have the potential to transform individuals from passive viewers into actors capable of concrete action. Therefore, visual communication design fields are a critical communication bridge in the struggle to protect the future of the planet; building a visual language that defends the right to life of nature and all living beings should be at the top of designers' priorities. For example, graphic design, which has the most widespread use and impact characteristics within visual communication fields, It has the power to transform complex scientific data and environmental reports into a visual language that everyone can understand and connect with. Facts that textual reports struggle to convey can be communicated to the mind through an effective poster, the right color palette, striking symbolism, or typography. Visual designs can be crafted to foster social awareness and empathy by blending the technical coldness of information with human sensitivity. To this end, graphic design has the power to transform complex scientific data, environmental reports, and the scale of the crisis into a visual language that everyone can understand, feel, and connect with. Often, a truth that hundreds of pages of climate reports struggle to convey can be instantly transmitted to the minds of viewers by a single poster, a carefully chosen color palette, a striking symbol, or well-thought-out typography. Design can become one of the most powerful climate actions, fostering social awareness and empathy by combining the coldness of information with human sensitivity. For these reasons, one of the solutions to the current situation facing our planet is to use visual designs not merely as an aesthetic pursuit, but as a functional tool in initiating societal climate action. Through awareness posters, digital campaigns, informative visual materials, and social responsibility projects, we can draw the attention of a wider audience to the climate crisis and the destruction of nature. Through visual communication, we can contribute to the formation of individuals who understand the seriousness of environmental problems and take concrete action, rather than being passive observers. Therefore, on this platform where youth and the future are discussed, I would like to emphasize that graphic design is also an important communication bridge in the struggle to protect the planet's future and in climate action. Building a visual language that defends the right to life of nature, wildlife, and all living beings is one of the most fundamental responsibilities of us designers towards the future.

Keywords: Climate, Visual communication, Environment, Visual design, Life.

Jel Codes: Z11, Z19, Q54.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

İç Mekân Tasarımında İklim Duyarlılığı: Enerji Verimliliği ve Kullanıcı Konforu

Nesrin Nazlı Çakmak[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
nesrin.cakmak@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Minel Kurtuluş[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mikurtulus@gelisim.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, küresel iklim krizi ve artan enerji maliyetleri karşısında iç mekân tasarımında iklime duyarlı pasif yöntemlerin, enerji verimliliği ve kullanıcı konforu üzerindeki bütüncül etkilerini değerlendirmektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden sistematik literatür taraması ve doküman analizi teknikleri kullanılmıştır. Bu kapsamda, Web of Science ve Scopus veritabanlarında 2015–2025 yılları arasında "iklim duyarlı tasarım", "biyoklimatik mimarlık", "iç mekân konforu", "enerji verimliliği" ve "günışığı entegrasyonu" anahtar kelimeleri kullanılarak yayınlar taranmış; biyoklimatik tasarım ilkeleri, günışığı entegrasyonu, termal konfor modelleri ve kullanıcı davranış profillerini inceleyen, Web of Science ve Scopus Q1 kategorisinde yer alan toplam 30 odak kaynağa yoğunlaşılarak veriler sentezlenmiştir. Elde edilen temel bulgular, mekanik iklimlendirme ve yapay aydınlatma sistemlerine olan bağımlılığın iklim odaklı pasif tasarım stratejileriyle önemli ölçüde azaltılabileceğini ortaya koymaktadır. Yerel iklim verilerine uygun bina yönlendirmesi, optimum kütle geometrisi, yüksek yalıtımlı bina kabuğu ve dengeli saydamlık oranları ısı kayıp ve kazançlarını en aza indirirken; ışık rafları ve sensör kontrollü otomasyon sistemleriyle desteklenen doğal aydınlatma kurguları elektrik enerjisi tüketimini belirgin düzeyde düşürmektedir. Ayrıca adaptif termal konfor modelleri doğrultusunda doğal havalandırma imkânlarının sunulması ile kullanıcıların bina içi iklimlendirme sistemleri üzerindeki denetim ve etkileşim davranışlarının enerji tasarrufu ile mekânsal memnuniyet üzerinde doğrudan belirleyici olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, iç mekân tasarımında iklim duyarlılığı, kullanıcıların fizyolojik ve psikolojik konforundan ödün vermeksizin enerji verimliliğini artıran sürdürülebilir bir zorunluluktur. Biyoklimatik mimarlık kurgularının akıllı iklimlendirme teknolojileri ve yüksek çevre bilincine sahip kullanıcı davranışlarıyla entegre edilmesi, yapılı çevrenin karbon ayak izini azaltmada ve gelecek nesillere yaşanabilir mekânlar aktarmada stratejik bir dönüşüm sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim duyarlı tasarım, Biyoklimatik mimarlık, İç mekân konforu, Enerji verimliliği, Günışığı entegrasyonu.

Jel Kodları: Q54, Q56, Q41.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Climate-Responsive Interior Design: Energy Efficiency and User Comfort

Nesrin Nazlı Çakmak[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
nesrin.cakmak@ogr.gelisim.edu.tr

Dr. Öğr. Üyesi Minel Kurtuluş[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mikurtulus@gelisim.edu.tr

Abstract

The aim of this study is to evaluate the holistic effects of climate-sensitive passive methods on energy efficiency and user comfort in interior design amidst the global climate crisis and rising energy costs. Qualitative research methods, specifically systematic literature review and document analysis, were employed. In this context, publications released between 2015 and 2025 across Web of Science and Scopus databases were screened using the keywords "climate-sensitive design", "bioclimatic architecture", "interior comfort", "energy efficiency", and "daylight integration"; data were synthesized by focusing on a total of 30 primary sources indexed in Web of Science and Scopus Q1 journals. The main findings demonstrate that reliance on mechanical HVAC and artificial lighting systems can be significantly reduced through climate-oriented passive strategies. Utilizing appropriate building orientation according to local climate data, optimum mass geometry, high-performance insulated envelope, and balanced glazing ratios minimizes heat losses and gains; simultaneously, natural lighting configurations supported by light shelves and sensor-controlled automation systems markedly decrease electrical energy consumption. Furthermore, providing natural ventilation opportunities in line with adaptive thermal comfort models reveals that occupants' control and interaction behaviors over indoor climate systems play a direct decisive role in energy savings and spatial satisfaction. In conclusion, climate sensitivity in interior design is a sustainable necessity that enhances energy efficiency without compromising occupants' physiological and psychological comfort. Integrating bioclimatic architectural frameworks with smart HVAC technologies and conscious occupant behaviors provides a strategic transformation in reducing the built environment's carbon footprint.

Keywords: Climate-Sensitive design, Bioclimatic architecture, Interior comfort, Energy efficiency, Daylight integration.

Jel Codes: Q54, Q56, Q41.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

İnşaat ve Yıkım Atığının (C&DW) Döngüsel Ekonomi Çerçevesinde Yeniden Değerlendirilmesi ve İklim Değişikliği Üzerindeki Etkisi

Dursun Ediz Güneş[1]
[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
edizgunes1@gmail.com

Hulusi Mert Hatay[2]
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mert.hatayy59@gmail.com

Utku Yılmaztürk[3]
[3]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
utku57yilmazturk@gmail.com

Öğr. Gör., Muhammed Said Erdemonar[4]
[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mserdemonar@gelisim.edu.tr

Özet

Küresel inşaat sektörü, katı atık üretiminin en büyük tekil kaynaklarından biri olup inşaat ve yıkım atığı (Construction and Demolition Waste, C&DW) hacminin yıllar içinde artan bir eğilim gösterdiği bibliyometrik literatürde belgelenmiştir. Bu durum, yapı sektöründe kaynak tüketiminin, atık yönetiminin ve karbon emisyonlarının birlikte ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Çalışma, C&DW'nin döngüsel ekonomi ilkeleri çerçevesinde geri kazanımının düşük karbonlu ve dirençli inşaat hedefleriyle nasıl ilişkilendirildiğini değerlendirmektedir. Bu kapsamda geri kullanım, geri dönüşüm ve geri dönüştürülmüş agrega üretimi gibi uygulamaların yapı malzemelerinin yaşam döngüsü üzerindeki etkileri tartışılmaktadır. Çalışma deneysel veri üretimi içermemekte, bibliyometrik eğilimleri, politika ve uygulama engellerini, gelişmekte olan ülkeler ile Türkiye bağlamındaki bulguları ve malzeme ölçeğinde karbon emisyonu değerlendirmelerini bir araya getirmektedir. Bulgular, C&DW geri kazanımının ilke düzeyinde düşük karbonlu inşaat hedefleriyle uyumlu olduğuna ilişkin literatürde geniş bir uzlaşma bulunduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, söz konusu uyumun niceliksel büyüklüğünün farklı malzeme türleri, geri kazanım oranları, taşıma mesafeleri ve üretim süreçleri bakımından standartlaştırılmadığı görülmektedir. Uygulamanın önündeki en kalıcı engellerin ise kurumsal kapasite, politika çerçevesi, teknik standartlar ve geri dönüştürülmüş malzemelere yönelik piyasa kabulü ile ilişkili olduğu belirlenmektedir. Bildiri, gençlik ve iklim eylemi temalı sempozyum kapsamında, yapı malzemesi düzeyinde alınacak kararların döngüsel ekonomi ve iklim politikalarıyla nasıl ilişkilendirilebileceğine dair kavramsal bir tartışma sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnşaat ve yıkım atığı, Döngüsel ekonomi, Geri dönüştürülmüş agrega, Gömülü karbon, İklim değişikliği.

Jel Kodları: Q53, Q54, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Revaluation of Construction and Demolition Waste (C&DW) within the Framework of the Circular Economy and Its Impact on Climate Change

Dursun Ediz Güneş[1]
[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
edizgunes1@gmail.com

Hulusi Mert Hatay[2]
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mert.hatayy59@gmail.com

Utku Yılmaztürk[3]
[3]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
utku57yilmazturk@gmail.com

Öğr. Gör., Muhammed Said Erdemonar[4]
[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mserdemonar@gelisim.edu.tr

Abstract

The global construction sector is one of the largest individual sources of solid waste generation, and bibliometric literature has documented an increasing trend in the volume of Construction and Demolition Waste (C&DW) over the years. This situation necessitates the integrated consideration of resource consumption, waste management, and carbon emissions within the construction sector. The study evaluates how the recovery of C&DW within the framework of circular economy principles is associated with low-carbon and resilient construction objectives. In this context, practices such as reuse, recycling, and the production of recycled aggregates are discussed in relation to their effects on the life cycle of construction materials. The study does not involve the generation of experimental data; instead, it brings together bibliometric trends, policy and implementation barriers, findings from developing countries and Türkiye, and carbon-emission assessments at the material scale. The findings indicate that there is broad agreement in the literature that C&DW recovery is, in principle, compatible with low-carbon construction objectives. However, the quantitative magnitude of this compatibility has not been standardized across different material types, recovery rates, transportation distances, and production processes. The most persistent barriers to implementation are identified as institutional capacity, policy frameworks, technical standards, and market acceptance of recycled materials. Within the context of this symposium, which focuses on youth and climate action, the paper presents a conceptual discussion on how decisions made at the construction-material level can be linked to circular economy principles and climate policies.

Keywords: Construction and demolition waste, Circular economy, Recycled aggregate, Embodied carbon, Climate change.

Jel Codes: Q53, Q54, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Atık Cam Tozunun Tamamlayıcı Çimentolu Malzeme Olarak Beton Üretiminde Kullanımının İklim Değişikliği Ekseninde Değerlendirilmesi

Melek Çelik[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
melek.celik4@ogr.gelisim.edu.tr

Hulusi Mert Hatay[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mert.hatayy59@gmail.com

Öğr. Gör., Muhammed Said Erdemonar[4]

[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mserdemonar@gelisim.edu.tr

Özet

Çimento üretimi, küresel antropojenik CO_2 emisyonlarının önemli bir bileşenini oluşturmaktadır ve bu emisyonların azaltılması, tamamlayıcı çimentolu malzemelerin (SCM) devreye alınmasını içeren malzeme ölçeğinde stratejileri gerekli kılmaktadır. Bu bildiri, kentsel katı atığın önemli bir bileşeni olan cam atığının öğütülerek tamamlayıcı çimentolu malzeme biçiminde beton üretiminde kullanılmasını, iklim değişikliği etkisi ekseninde hakemli literatür üzerinden derleme temelli olarak değerlendirmektedir. Çalışma kapsamında atık cam tozunun çimento ikamesi olarak kullanımına ilişkin mevcut araştırmalar incelenmekte ve özellikle malzemenin puzolanik reaktivitesi, mekanik performansı, dayanıklılık özellikleri ve çevresel etkileri birlikte ele alınmaktadır. Çalışma, özgün deneysel veri üretimi içermemekte; farklı araştırmalarda raporlanan bulguların karşılaştırmalı değerlendirilmesine dayanmaktadır. Literatür bulguları, belirli ikame oranlarında, yaklaşık %20-33 düzeyinde cam tozu kullanımının uygun parçacık boyutu ve karışım koşullarında betonun mekanik performansını koruyabildiğini ve bazı durumlarda dayanıklılık özelliklerini destekleyebildiğini göstermektedir. Bunun yanı sıra, çimento kullanımının kısmen azaltılması sayesinde ton başına yüzlerce kilogram CO_2 eşdeğeri düzeyinde emisyon tasarrufu sağlanabildiği bildirilmektedir. Ancak bu çevresel ve teknik potansiyelin alkali-silika reaksiyonu (ASR) riski, cam tozunun inceliği, ikame oranı ve karışım tasarımı gibi değişkenlere duyarlı olması nedeniyle koşulsuz biçimde genellenemeyeceği görülmektedir. Bu nedenle cam tozunun tamamlayıcı çimentolu malzeme olarak değerlendirilmesinde emisyon azaltımı ile mekanik ve uzun dönemli performansın birlikte dikkate alınması gerekmektedir. Çalışma, kentsel cam atığının döngüsel ekonomi yaklaşımı doğrultusunda yeniden değerlendirilmesinin beton üretiminde kaynak verimliliği ve nicel iklim faydası açısından nasıl bir potansiyel taşıdığını tartışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atık cam tozu, Tamamlayıcı çimentolu malzeme, Puzolanik reaktivite, Gömülü karbon, İklim değişikliği.

Jel Kodları: Q53, Q54, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Evaluation of the Use of Waste Glass Powder as a Supplementary Cementitious Material in Concrete Production in the Context of Climate Change

Melek Çelik[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
melek.celik4@ogr.gelisim.edu.tr

Hulusi Mert Hatay[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mert.hatayy59@gmail.com

Öğr. Gör., Muhammed Said Erdemonar[4]

[4]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mserdemonar@gelisim.edu.tr

Abstract

Cement production constitutes a significant share of global anthropogenic CO_2 emissions, and reducing these emissions requires material-scale strategies that include the incorporation of supplementary cementitious materials (SCMs). This paper evaluates the use of waste glass, an important component of municipal solid waste, as a supplementary cementitious material in concrete production after being ground into powder, with a specific focus on its implications for climate change. The study is based on a review of peer-reviewed literature and examines existing research on the use of waste glass powder as a partial cement replacement, particularly in terms of pozzolanic reactivity, mechanical performance, durability properties, and environmental impacts. No original experimental data are generated; instead, the study relies on a comparative evaluation of findings reported in previous research. The literature indicates that, at certain replacement levels of approximately 20–33%, the use of glass powder can preserve the mechanical performance of concrete under suitable particle-size and mixture conditions and, in some cases, contribute positively to durability-related properties. In addition, partial reduction of cement consumption has been reported to provide emission savings amounting to several hundred kilograms of CO_2 equivalent per ton. However, this environmental and technical potential cannot be generalized unconditionally, as it remains sensitive to variables such as alkali–silica reaction (ASR) risk, glass powder fineness, replacement ratio, and mixture design. Therefore, the evaluation of glass powder as a supplementary cementitious material requires the simultaneous consideration of emission reduction, mechanical performance, and long-term durability. The study discusses the potential of reusing municipal waste glass within a circular economy framework to improve resource efficiency and generate quantifiable climate benefits in concrete production.

Keywords: Waste glass powder, Supplementary cementitious material, Pozzolanic reactivity, Embodied carbon, Climate change.

Jel Codes: Q53, Q54, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

İklim Krizi Gölgesinde Gıda Güvenliği: Açlık ve Obezitenin Eşitsiz İkiliği

Ahmet Emir Doğan[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ahmetemird3@gmail.com

Doç. Dr. Murat Doğan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mdogan@gelisim.edu.tr

Özet

Bu çalışma, küresel gıda sistemindeki yapısal eşitsizlikleri iklim krizi, tarımsal üretim ve tüketim alışkanlıkları çerçevesinde ele alarak açlık ile obezite arasındaki çelişkili birlikteliği tartışmayı amaçlamaktadır. Küresel gıda üretiminin ve tüketiminin dengeli dağılmaması, temel bir sorun alanı olarak değerlendirilmiştir. Gelir dağılımındaki uçurum, gıdaya erişimi ve beslenme kalitesini doğrudan etkilemektedir. Çalışmada, uluslararası kuruluşların güncel verileri ile bilimsel literatürdeki bulgular karşılaştırmalı biçimde incelenmiş; betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Bulgular, dünya tarım üretiminin kişi başı günlük yaklaşık 2.720 kalori ile herkesi besleyebilecek düzeyde olmasına karşın 815 milyon insanın kronik açlıkla mücadele ettiğini, buna karşılık 641 milyon yetişkinin obez olduğunu göstermektedir. Küresel ısınma nedeniyle kuraklık, toprak kaybı ve verim düşüşü yaşanmakta; sıcaklıktaki her 1°C artışın buğday, pirinç ve mısır üretimini yaklaşık %10 azalttığı belirtilmektedir. Biyoyakıt üretimi için ayrılan tarım arazileri gıda arzını baskılamakta, çatışmalar ve ekonomik durgunluk gıdaya erişimi zorlaştırmaktadır. Öte yandan özellikle yüksek gelirli bölgelerde aşırı beslenme, hareketsizlik ve işlenmiş gıda tüketimi obezite, diyabet ve kalp-damar hastalıklarını yükseltmektedir. Aynı eşitsiz sistem, bir yanda açlığı diğer yanda obeziteyi derinleştirerek "çifte yük" oluşturmaktadır. Sonuç olarak açlık ve obezite birbirinden bağımsız sorunlar değil, adaletsiz dağıtımın ve sürdürülemez üretim-tüketim ilişkilerinin iki yüzüdür. Bütüncül gıda politikaları, adil dağıtım, sürdürülebilir tarım, çatışmaların önlenmesi ve beslenme eğitimi eş zamanlı ele alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gıda Güvenliği, İklim Krizi, Açlık, Obezite, Biyoyakıt.

Jel Kodları: Q18, I15, Q54.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Food Security Under the Shadow of Climate Crisis: The Unequal Duality of Hunger and Obesity

Ahmet Emir Doğan[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ahmetemird3@gmail.com

Doç. Dr. Murat Doğan[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
mdogan@gelisim.edu.tr

Abstract

This study aims to discuss the contradictory coexistence of hunger and obesity by examining structural inequalities in the global food system within the framework of climate crisis, agricultural production, and consumption habits. The unequal distribution of global food production and consumption is evaluated as a fundamental problem area. The income gap directly affects access to food and nutritional quality. In the study, current data from international organizations and findings in scientific literature were comparatively examined; a descriptive analysis method was used. Findings show that although global agricultural production provides approximately 2,720 calories per person per day—enough to feed everyone—815 million people struggle with chronic hunger, while 641 million adults are obese. Due to global warming, drought, soil loss, and yield declines are occurring; it is stated that every 1°C increase in temperature reduces wheat, rice, and maize production by about 10%. Agricultural lands allocated for biofuel production suppress food supply, while conflicts and economic stagnation make access to food more difficult. On the other hand, especially in high-income regions, overnutrition, sedentary lifestyles, and processed food consumption increase obesity, diabetes, and cardiovascular diseases. The same unequal system deepens hunger on one side and obesity on the other, creating a "double burden." In conclusion, hunger and obesity are not independent problems but two sides of unjust distribution and unsustainable production-consumption relations. Holistic food policies, fair distribution, sustainable agriculture, conflict prevention, and nutrition education must be addressed simultaneously.

Keywords: Food Security, Climate Crisis, Hunger, Obesity, Biofuel.

Jel Codes: Q18, I15, Q54.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

İklim Krizi Probleminin Görselleştirilmesi: Türkiye'deki STK'lardan Güncel İçerik Analizleri

Batuhan Aysan[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
batuhan.aysan77@gmail.com

Arş. Gör. Nuran Akarsu[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
nakarsu@gelisim.edu.tr

Özet

İklim krizine yönelik toplumsal farkındalığın artırılmasında ve kitlelerin harekete geçmesinde görsel iletişim tasarımı çalışmaları ve sosyal medya, sivil toplum kuruluşlarının geniş kitlelere ulaşmasını sağlayan önemli bir mecra olarak kullanılmaktadır. Bu araştırmanın amacı Türkiye'de aktif faaliyet göstermekte olan farklı sivil toplum kuruluşlarının iklim krizi konusunda sosyal medyada ürettikleri görsel iletişim tasarımlarını inceleyerek, kullanılan tasarım biçimlerini ve iletişim stratejilerini ortaya koymaktır. Araştırma kapsamında Türkiye'den seçilen beş farklı sivil toplum kuruluşunun son altı aylık dönemde iklim krizi temasıyla yayınladığı sosyal medya içerikleri incelenmiştir. Araştırmada analiz edilen içerikler hareketsiz grafiklerden seçilmiş olup açıklama ve hareketli video gibi sözlü iletişim veya metin bazlı veriler kapsam dışı bırakılmıştır. Seçilen içerikler iki farklı yazar tarafından görsel unsurlar, üslup ve iletişim amacı kategorileri altında kodlanmıştır. Görsel unsurlar kategorisinde tasarımın içeriğine dair tanımlamalar yapılmış olup üslup başlığı altında ise tasarımın izleyicide uyandırdığı duygulara yönelik kodlamalar yapılmıştır. İletişim amacı kategorisinde ise söz konusu içeriğin işlevlerine dair değerlendirmeler yapılmıştır. Elde edilen verilerin karşılaştırmalı olarak analiz edilmesiyle, Türkiye'de aktif biçimde faaliyetlerini sürdürmekte olan farklı STK'ların iklim krizini nasıl görselleştirdiklerine dair bir değerlendirmede bulunmak hedeflenmiştir. Araştırmanın Türkiye'de iklim krizi iletişiminde sosyal medya platformlarında kullanılan güncel görselleştirme tercihlerinin ortaya konmasına ve sürdürülebilirlik odaklı problemlerin aktarımında hareketsiz sosyal medya tasarımlarının rolünün anlaşılmasına katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim krizi, Sürdürülebilirlik, Sosyal medya, Görsel iletişim, Sivil toplum kuruluşları.

Jel Kodları: Q54, Q56, D83.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Visualization of Climate Crisis Problem: Current Content Analyses from Turkey

Batuhan Aysan[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
batuhan.aysan77@gmail.com

Arş. Gör. Nuran Akarsu[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
nakarsu@gelisim.edu.tr

Abstract

Visual communication design and social media serve as vital channels for civil society organizations to reach broad audiences, raise public awareness about the climate crisis, and mobilize the masses. This study aims to identify the design styles and communication strategies employed by various active civil society organizations in Türkiye by examining the visual communication designs they produce on social media regarding the climate crisis. The research analyzes social media content published over the last six months by five selected civil society organizations in Türkiye, focusing on the theme of the climate crisis. The analysis is limited to static graphics; verbal communication—such as captions—and text-based data or animated videos have been excluded. Two researchers coded the selected content based on categories of visual elements, style, and communication purpose. The "visual elements" category covers descriptions of the design content, while the "style" category involves coding the emotions the design evokes in the viewer. The "communication purpose" category evaluates the functions of the content in question. Through a comparative analysis of the data, the study seeks to assess how various active NGOs in Turkey visualize the climate crisis. Ultimately, the research aims to shed light on current visualization choices used in climate crisis communication on social media platforms in Turkey and to enhance understanding of the role played by static social media designs in conveying sustainability-related issues.

Keywords: Climate crisis, Sustainability, Social media, Visual communication, Civil society organizations.

Jel Codes: Q54, Q56, D83.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

1. Uluslararası "Çevre Sorunları" Karikatür Yarışması'nda Ödül Almış Karikatürlerin Algı ve Mesaj Boyutu

Arda Öker[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
arda.oker@ogr.gelisim.edu.tr

Prof. Dr. Nuri Sezer[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
nsezer@gelisim.edu.tr

Özet

Bu çalışma, çevre sorunlarının karikatürlerde nasıl temsil edildiğini ve çevresel mesajların görsel göstergeler aracılığıyla nasıl yapılandırıldığını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın örneklemini, 1. Uluslararası "Çevre Sorunları" Karikatür Yarışması'nda ödül alan eserler oluşturmaktadır. Karikatürün eleştirel ve metaforik anlatım olanaklarından hareketle çevresel problemlerin hangi göstergeler üzerinden görünür kılındığı, bu göstergeler arasında nasıl anlam ilişkileri kurulduğu ve izleyiciye aktarılan mesajların hangi temalar çevresinde biçimlendiği araştırılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş ve eserler göstergebilimsel analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz sürecinde karikatürlerde yer alan insan ve hayvan figürleri, doğal ve yapay çevre unsurları, nesneler, renkler, görsel karşıtlıklar ve metaforik düzenlemeler birer gösterge olarak ele alınmıştır. Göstergelerin düz anlam ve yan anlam düzeylerinde ürettikleri anlamlar incelenmiş, göstergeler arasındaki ilişkilerin çevresel mesajın oluşumuna nasıl katkı sağladığı değerlendirilmiştir. Ayrıca insan-doğa, yaşam-yok oluş, tüketim-kaynak kaybı ve doğal-yapay çevre gibi karşıtlıkların eserlerin anlam kuruluşundaki işlevleri karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Bulgular, incelenen karikatürlerde iklim değişikliği, sanayileşme, çevre kirliliği, aşırı tüketim, plastik ve atık sorunu ile doğal yaşam alanlarının kaybı gibi temaların öne çıktığını göstermektedir. Çevresel sorunların gündelik yaşamdan tanınabilir nesnelerin farklı anlam ilişkileri içerisinde yeniden kurgulanmasıyla somutlaştırıldığı belirlenmiştir. İnsan faaliyetleri ile ekolojik tahribat arasındaki ilişkinin eserlerin temel eleştirel söylemini oluşturduğu, ironi ve görsel metaforların ise çevresel mesajın yoğunlaştırılmasında kullanıldığı görülmüştür. Çalışma sonucunda karikatürün çevresel sorunları göstergesel ve metaforik bir anlatı içerisinde yeniden yapılandırarak izleyiciyi ekolojik sorunlar üzerine düşünmeye yönlendiren eleştirel bir görsel iletişim biçimi sunduğu değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çevre sorunları, Karikatür, Göstergebilim, Görsel iletişim, Görsel metafor.

Jel Kodları: Q54, Q56, Z11.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Perception and Message Dimensions of Award-Winning Cartoons in the 1st International "Environmental Problems" Cartoon Competition

Arda Öker[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
arda.oker@ogr.gelisim.edu.tr

Arş. Gör. Nuri Sezer[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
nsezer@gelisim.edu.tr

Abstract

This study aims to examine how environmental problems are represented in cartoons and how environmental messages are constructed through visual signs. The sample consists of award-winning works from the 1st International "Environmental Problems" Cartoon Competition. Drawing on the critical and metaphorical narrative potential of cartoons, the study investigates the signs through which environmental problems are made visible, the meaning relations established among these signs, and the themes around which environmental messages are structured. A qualitative research approach was adopted, and the selected works were examined through semiotic analysis. Human and animal figures, elements of natural and built environments, objects, colours, visual contrasts, and metaphorical constructions were treated as signs. Their meanings at the denotative and connotative levels were analysed, and the contribution of the relationships among these signs to the construction of environmental messages was evaluated. Binary oppositions such as human–nature, life–destruction, consumption–resource depletion, and natural–artificial environments were also comparatively examined in terms of their functions within the meaning-making process. The findings indicate that themes including climate change, industrialisation, environmental pollution, overconsumption, plastic and waste problems, and the loss of natural habitats are foregrounded in the analysed cartoons. Environmental problems are rendered visually comprehensible through the recontextualisation of recognisable objects within metaphorical structures. The relationship between human activity and ecological degradation constitutes a central component of the critical discourse, while irony and visual metaphor intensify the environmental messages conveyed by the works. The study concludes that cartoons function as a critical form of visual communication by reconstructing environmental problems through semiotic and metaphorical narratives and encouraging viewers to reflect on ecological issues.

Keywords: Environmental problems, Cartoon, Semiotics, Visual communication, Visual metaphor.

Jel Codes: Q54, Q56, Z11.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

Yeşil Aklama (Greenwashing) Olgusunun Afiş Tasarımı Bağlamında İncelenmesi: Tasarım Kriterleri Temelinde Bir Analiz

Reyyan Ravza Eryılmaz[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
reyyan.eryilmaz@ogr.gelisim.edu.tr

Doç. Dr. Sezgin Savaş[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ssavas@gelisim.edu.tr

Özet

Bu çalışma, gerçek anlamda sürdürülebilirlik amacıyla örtüşmemesine rağmen kurumların sosyal sorumluluk algısı oluşturmak amacıyla kullandığı "greenwashing" (yeşil aklama) kavramına odaklanmaktadır. Çalışmanın temel amacını kurumların ve markaların afişlerinde kullandıkları görsel ve dilsel stratejilerin tüketici algısını yönlendirerek "çevre dostu" odağında imaj inşa etme çabalarını oraya koymaktadır. Çalışmada yöntemsel olarak nitel perspektif kapsamında görsel öğelerin incelemesi tercih edilmiştir. İnceleme aşamasında literatürde yer alan tasarım ilkelerinden yararlanmıştır. Bu kapsamda mesaj, Mesaj-İmge Bütünlüğü, Sözel Hiyerarşi ve Farkedilirlik kriterlerine greenwashing olgusuna özgü değerlendirme boyutu eklemek üzere Çevresel İddia-Kanıt Tutarlılığı ve Yeşil İmge Kullanımı olmak üzere iki kriter dahil edilmiştir. Bu iki kriterin eklemlenmesiyle biçimsel ve anlatımsal odaklı mevcut kriterler genişletilerek greenwashing'in söylemsel-etik boyutuyla tamamlanmıştır. Böylelikle kampanya görselleri tasarım etkinliğinin yanında çevresel söylemin niteliği açısından da değerlendirilebilmiştir. Çalışmada örneklem olarak iki farklı sektörde faaliyet gösteren iki farklı markanın üçer tane olmak üzere toplam altı kampanya görseli seçilmiştir. Görseller çalışma kapsamında belirlenmiş kriterler üzerinden karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bulgular, kurumların/markaların çevre odaklı bir imaj oluşturabilmek için sözel mesajlar, doğal görseller, renk kullanımı ve ürünlerle ilişkilendirilen semboller gibi unsurlardan yararlandıklarını göstermiştir. İncelenen örnekler göz önüne alındığında hem doğrudan hem de dolaylı biçimlerle tüketiciye aktarım yapıldığı ve markanın/kurumun doğayla olan olumlu ilişkisinin sergilendiği dikkat çekmiştir. Ancak çevreci imajın görsel olarak güçlü bir şekilde kurulmasına rağmen söz konusu unsurları destekleyen somut ve doğrulanabilir unsurların iletişimde geri planda kaldığı da gözlenmiştir. Çalışmanın iletişim ve görsel iletişim tasarımı alanında greenwashing pratiklerinin manipülatif yapısını ortaya koymak ve bu konuda farkındalık yaratmak açısından etik tasarım tartışmalarına katkı sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Greenwashing, İmaj yönetimi, Yeşil aklama, Afiş tasarımı.

Jel Kodları: M37, M14, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bildiri Özeti / Conference Paper

An Examination of the Phenomenon of Greenwashing in the Context of Poster Design: An Analysis Based on Design Criteria

Reyyan Ravza Eryılmaz[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
reyyan.eryilmaz@ogr.gelisim.edu.tr

Doç. Dr. Sezgin Savaş[2]

[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
ssavas@gelisim.edu.tr

Abstract

This study examines greenwashing, understood as the use of communication practices that create an image of social and environmental responsibility without genuine alignment with sustainability objectives. It investigates how visual and verbal strategies in institutional and brand posters shape consumer perceptions and construct an environmentally friendly image. The study adopts a qualitative approach based on visual analysis. Established design criteria from the literature—Message, Message–Image Coherence, Verbal Hierarchy, and Noticeability—were supplemented with two greenwashing-specific criteria: Environmental Claim–Evidence Consistency and Use of Green Imagery. This expanded framework enabled campaign visuals to be assessed not only in terms of formal and communicative effectiveness but also in relation to the credibility and ethical quality of their environmental claims. The sample comprises six campaign visuals from two brands operating in different sectors, with three visuals selected from each. Comparative analysis shows that brands use verbal messages, natural imagery, colour, and environmentally associated symbols to construct a green image. Both direct and indirect strategies are employed to present a positive relationship with nature. However, despite the strong visual construction of environmental responsibility, concrete and verifiable evidence supporting these claims remains limited. The study aims to contribute to discussions on ethical design by revealing the potentially manipulative dimensions of greenwashing in communication and visual communication design and by encouraging critical awareness of the relationship between environmental claims and visual representation.

Keywords: Greenwashing, Image Management, Environmental Communication, Poster Design.

Jel Codes: M37, M14, Q56.

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.

OPEN ACCESS

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS

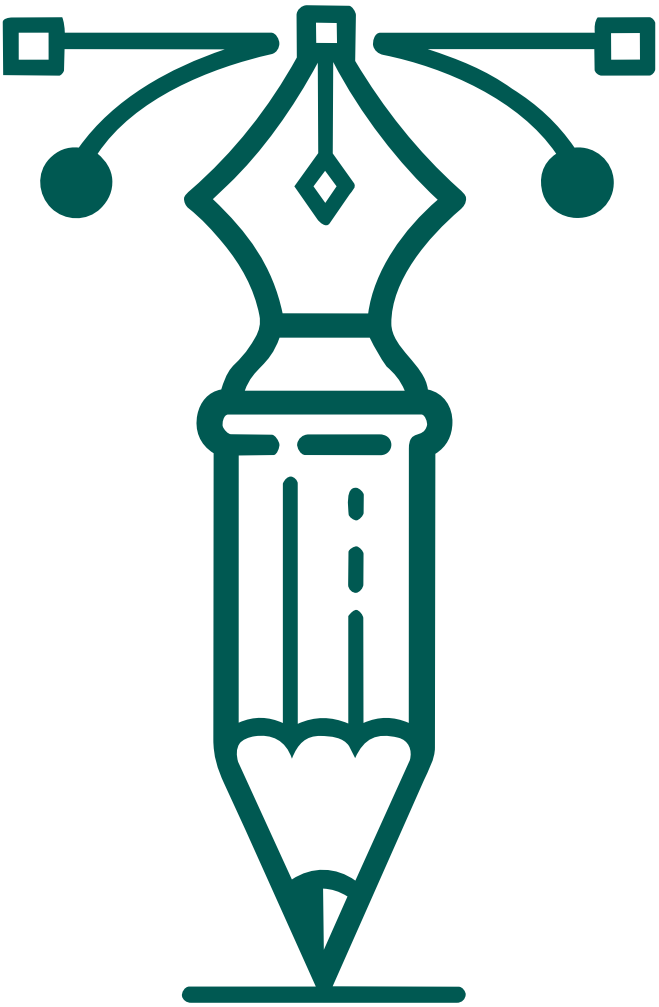

www.stakongre.org

Bu dergi açık erişimlidir ve Creative Commons BY-NC lisansı kapsamında yayımlanmaktadır. / This journal is open access and published under the Creative Commons BY-NC license.
OPEN ACCESS